

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. L.6.57 (a)

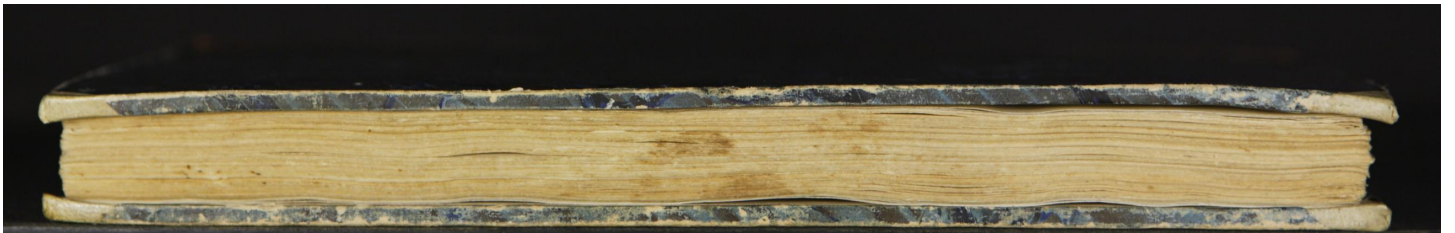

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. L.6.57 (a)

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. L.6.57 (a)

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. L.6.57 (a)

C

Formalitates moderniores de mēte clarissimi doctoris subtilis scoti
 ti i florētissimo pisiēsi gygnasio p̄pilate p̄ excellētē sacre Theologie
 p̄fessorē magr̄m Antoniū sirecti puicie turonie ordis mior̄ feliciter
 Incipiunt.

Quæ formalitates doctoris subtilis scoti. Querit̄ utp̄
 il la q̄ distinguūt formalr̄ distinguāt realr̄. Et arguit̄
 q̄ n̄. Et accipio duas for̄litates: 7 sint a 7 b. uel igit̄
 a 7 b. sūt alique res. uel nulle res. Si sint alique res.
 igit̄ q̄ formalr̄ distinguūt realiter distinguūt. Si sint
 nulle res. igit̄ erūt n̄l. q̄ qd̄ oīo nulla res ē n̄bil ē p̄ b̄n̄ Aug. de do
 ct̄ia x̄na. Et etiā probatur rōne. q̄ res 7 ens conuertūt̄. ut p̄z. iij.
 metha. q̄re q̄ nulla res ē nullū ens ē. 7 sic erit n̄bil. igit̄ 7c. Pre
 terea illa q̄ distinguūt ex nā rei sūt distincta realr̄. p̄z d̄ vtute vocabuli
 N̄bil. n. aliud v̄r eē distin° ex nā rei q̄ distin° realis. nec eē. sed illa
 que distinguūt formalr̄ distinguūt ex nā rei. igit̄ 7c. p̄ba°. q̄ distin° p̄
 for̄litates uel ē extra actū ītellect° uel n̄. s̄z ex cōpatōe ītellectus. p̄z p̄
 oēs q̄ ponūt istas formalitates. Si s̄z v̄z q̄ distin° p̄ formalitates sit
 op° p̄ opationē ītellect°. tūc erit distin° rōnis qd̄ ē p̄ for̄litzates. Si ē
 extra actū ītellect°. igit̄ erit ex nā rei 7 p̄ p̄ns realis. qd̄ ē p̄positū.

Preterea sicut se h̄z res s̄b̄ti ad for̄litate s̄b̄ti. ita se h̄z res p̄prie
 passiōis ad formalitatē p̄prie passiōis. ergo p̄ locū a trāsmutata p̄por
 tōe. Sicut se h̄z res subiecti ad rē p̄prie passiōis. ita for̄litas subiecti
 ad formalitatē p̄prie passiōis. s̄z res subiecti ē eadē cū re p̄prie passiōis
 ut p̄z p̄ te. q̄ dicis q̄ sūt idē eē° l̄r 7 realr̄. ergo formalitas subiecti ē ea
 dē cū formalitate p̄prie passiōis. 7 sic n̄ distinguūt. 7 p̄ p̄ns nō distinguū
 tur formalr̄ q̄re 7c. Preterea qd̄ ē s̄b̄a ē v̄a res. s̄z formalitas sub
 stātie ē substātia. igit̄ formalitas substātie ē v̄a res. Maior p̄z de se.
 q̄ ē p̄dicatio supioris de īferiori. Maior p̄z. q̄ for̄litas substātie ē q̄
 qd̄ ē substātie. ut p̄z p̄ istos. s̄z q̄ qd̄ ē idē cū re cui° ē. p̄z. v̄ij. meth.
 igit̄ q̄ qd̄ ē s̄b̄ie ē s̄b̄ia. Et vltra q̄cūq̄ p̄ verā rez distinguūt realr̄ di
 stinguūt. s̄z q̄ formalr̄ distinguūt p̄ verā rē distinguūt. ergo q̄cūq̄ for
 maliter distinguūt realr̄ distinguūt. Preterea q̄cūq̄ h̄nt diuersas
 diffinitōes distinguūt realr̄ uel rōne. p̄z q̄ diffinitiones diuerse siue

drie in eisdē posite vidēt sufficeſ ad distinctionē realē vel rōis. s3 illa
 q̄ distinguūt p for^{al}itates hñt diuersas diffinitōes vt p3 p istos. igitur
 7c. Preterea si illa q̄ distinguūt for^{al}iter eēnt idē realiter. tūc ab
 vno 7 eodē sumerēt vnitas 7 pluralitas. qd vñ icōueniēs. Assūptū
 tñ pbat qz p te ab vno 7 eodē i quo ē vnitas rei 7 eē sūmūt pluralitas
 formalitatū. 7 sic ab vno 7 eodē sūmet vnitas 7 pluralitas. s3 hoc est
 falsū vt dictū ē. 7 vt p3. ij. de generatōe. idē iquātū idez nō ē natū fa
 cere nisi idē. Preterea accipio formalitatē subiecti 7 sit a. 7 acci
 pio for^{al}itatez passiōis 7 sic b. tūc qro vel a 7 b hñt aliqd cōe vel ni
 hil cōe. Si nihil cōe. ergo a 7 b se totis distinguūt. s3 q̄ se totis distin
 guūt realiter distinguūt. ergo a 7 b realr distinguūt. s3 p istos illa sūt
 eadē realiter. ergo illa q̄ i nullo sūt eadē realiter vel nō sūt eadē rea
 liter. erūt eadē realiter. qz manifestā icludit p̄dictiōez. Si det qz a 7
 b. hñt aliqd cōe. vel ē reale. vel rōis. si sit ens reale. ergo illa sūt etia
 realiter. 7 sic faciēt distigui illa quoz sūt formalitates. s. s3m 7 ppriā
 passiōē. Si at sit ens rōis. igr ille formalitates erūt entia rōnis. et
 sic facient illa quoz sūt formalitates tñ s3m rōnem qd ē p̄ eos. qz di
 cūt qz distinctio p formalitates ē maior q̄ distinctio rōis. Prete
 rea q̄cūqz distinguūtur qditatiue distinguūtur realiter 7 eēntialiter
 p3. qz qditas res 7 esse^a idē sūt. s3 q̄ distinguūtur formaliter distinguū
 tur qditatiue. p3 qz p istos formalitas nihil aliud ē q̄ rei qditas. g^o q̄
 distinguūtur for^{al}iter distinguūtur realiter 7 eēntialiter qd ē pposi
 tū. Preterea arguit Serueus brito ordīs p̄dicatoz 7 dicit has
 rōes d̄mōstrare. nulla p̄pā passio p̄tēdit vltra suū p̄puz 7 adeq̄tū sub
 iectū. s3 distin^o ē passio entis. g^o n̄ p̄tēditur vltra ens. s3 oē ens vel ē
 reale vel rōis. vt p3. v. metha^c. igitur oīs distin^o vel ē realis vel rōis
 7 sic nulla erit distinctio media iter distinctiōez realē 7 rōis. 7 ita nō
 erit dare distinctiōez formalitatū vel p formalitates. nec distinctiōez
 ex natura rei nisi cōtineātur sub aliquo istoz modoz. 7 sic beo pposi
 tū qz distin^o for^{al}is ifert distin^o realē. Preterea q̄cūqz distinguūt
 nūero distinguūtur realiter. p3 qz q̄ sūt nūeraliter distincta n̄ icludit p̄
 dictiōez vnū eē sine alio. 7 p p̄is realiter distinguūtur. s3 q̄ distinguū
 tur formaliter distinguūtur nūeraliter. p̄batio. qz q̄ distinguūtur for^{al}

liter distinguuntur qditative. ut p3 p istos. 7 q distinguuntur qditative di
stinguuntur specificice. p3 q2 qditas pōit rē i eē specifico. s3 q distinguuntur
spē distinguuntur nūero. ut p3 p^o topicor 7. v. metha^e. 7 ē q2 distinctio
specificica ē maior q̄ distinctio nūeralis. 7 maior distinctio arguit mīo
rē s3 oēs. s3 q̄cūq3 nūero distinguuntur realiter distinguuntur. igr de p^o
ad vlti^m q formaliter distinguuntur realr distinguuntur qd ē ppositū.
Preterea arguit sic Fracisc^o d marchia ad idē. Illa q hnt realr 7 es
sentialiter t^ouerfas formas realiter 7 eēntialiter distinguūt. p3 clare
ex itētiōe pbi. viij. metha^e. Forma distiguit 7 sepat. s3 q distinguūt
formaliter distinguūt p formā. ut p3 d v^oute vocabuli. ergo q distinguū
tur formaliter realiter distinguūt 7 essentialiter. Preterea nisi illa
q formaliter distinguūt distiguerēt realiter tūc formalitas n eēt p^oi
cipiū sufficiēs distiguedi aliq realiter. p3 de se. s3 hoc ē falsū. p3. q2 p
p^oritatē i diuis q ē qdā formalitas. p^oi i diuis distinguūt ab essēcia
formaliter 7 a filio i diuinis realiter. ergo realiter 7 eēntialiter. Et
pfirmāt oēs iste rōes sic. Dis oria rōis facit cōpositōez rōis. g^o oīs
distinctio seu oria ex natura rei facit ppositōez ex natura rei. s3 in di
uinis vel i simpliciter simplici nulla ē ppositio. ergo ibi nulla ē disti
ctio ex natura rei. nec p p^ois formalis. Alie multe rōes formātur ab
istis d qb^o p nūc supsedeo. q2 istis itellectis 7 solut^o alie faciliter itel
ligēt 7 soluetur. In oppositū arguitur ex qntuplici auctoritate. 7
p^o auctoritate logicali sic. q2 dicit Aristoteles i p^odicamētis q2 idez ca
lor nuō q ē de p^oma specie q^olitas. ut ē dispositio ē d tertia. ut ē pas
sio. sed certū est q2 idez calor vnus nuō est realiter 7 essentialiter idē
Et tamē facit diuersas species vel ponitur sub diuersis speciebus.
ergo oportet ponere diuersas formalitates per quas faciat diuersas
species vel per quas reponatur sub diuersis speciebus. Et sic cum
idemptitate rei reali stabit immo necessario oportet ponere diuer
sas formalitates. Secundo probatur idem auctoritate naturali.
Dicit enī philosophus. iij. phisicorum q2 actio 7 passio cū idē signi
ficēt realiter in numero. hnt tamē q2 qd erat altez 7 altez distincta.
sed distinctio per q2 quid erat arguit distinctōez formalitatū. g^o cū eadez

re eēntialr stabit diuersitas formalitatū. Tercio arguitur auctori-
tate morali. Dicit. n. phūs in ethicis. qđ vītus 7 iustitia sūt eadē res. s3
tñ sūt distincta scđm rōnem quiditatīuā. sed distingui p rōnem quidi-
tatiuā ē distingui formalr. ergo cū idēptitate reali stat pluralitas for-
malitatū. iste tres auctoritates cōcludūt cōtra aduersariū. licet non cō-
cludāt cōtra scotistā vel cōtra marronistā. Quarto arguitur aucto-
ritate methaphisicali. Dicit. n. phūs. iij. metha^e. qđ ens 7 vnum sūt
vna natura. 7 hoc idez dicit. iij. thopicoz. distincta sūt rōne quiditati-
ua. 7 per cōsequēs sūt eadē realiter 7 distincta formaliter. ergo cum
idēptitate essentie 7 eēntie. rei 7 rei. nature 7 nature stabit distinctio
quiditatiua 7 formalis. Et si dicatur nō soluēdo sed enadēdo sicut cō-
sueuerūt. qđ phūs capit ibi ēs 7 vnū vt distincta sūt rōem. i. p itellectū.
Cōtra magis distiguit ens ab vno qđ ens ab ēte s3 ēs ab ēte distiguit
p itellectū. ergo oportz qđ sūmar maior distinctio ibi qđ distinctio se-
cūdū itellectū. 7 p pñs sumetur rō p rōe qđitatiua 7 nō p rōne intel-
lectus. que rō vel distinctio qđitatiua ē maior qđ rō vel distinctio itel-
lectus. Quinto pbat idē auctoritate theologica. qđ certū ē qđ essētia
diuina a supposito puta a patre 7 filio nō ē alia essēcialr 7 realr. qđ si
hoc. iā esset pluralitas rez in diuinis qđ est hereticū. 7 tñ cōceditur
qđ ibi ē diuersitas formalis. patz qđ pater dicitur ad aliez. s. ad filiū
7 filiū ad patrē. 7 tamē eēntia nō dī ad aliud. quia quod ad aliud di-
cit scđm bñm Aug. nō est essētia. 7 debet intelligi formaliter. ergo
cū idēptitate rei stabit distinctio formalitatum.

Respōdeo i ista qōne sic pcedā. Prio aliqđ diuisiones pponā
so nūez cuiuslibet distictōis 7 idēptitat apiam. 3° dabo mo-
dū iuestigādī 7 iherēdi vnā distictōem 7 idēptitatē ex alia.
Quātū ad pñm dico qđ ēs diuidit i ēs reale 7 i ēs rōis. 7 ista ē diuisio
equoci anologi n sua analogata equocata. ens reale est quod habet
eē seclusa quacūqz operatione intellectus siue quocūqz actu col-
latiuo cuiuscūqz potentie siue intellectus siue voluntatis siue cuius-
cūqz alterius potentie. 7 sic ens reale predicatur quiditatiue de
deo 7 de decem predicamētis. Ens vero rationis capitur trib^o mo-
dis scđm scotū pma di. quarti sniaz. Primo modo pro illo qđ bēt

ee in aia subiectiue. vt spēs actus ⁊ habit⁹. sō mō obiectiue sicut vni
uersalia sūt in aia p spēs a rebus cātas vel a deo impōssas. 3° mō p cō
patōe passiua q̄ p intellectū vnū obtīn cognitū ad aliud obtīn cogni
tū ppatur. Ens rōnis duobus p̄mis modis n̄ distinguit^r ē ens rea
le accipiēdo ens reale. sicut capiebat^r in precedenti diuisione. sed ens
rōis tertio mō captū nullo mō p̄tinetur nec p̄tinet sub se ens reale.
tāq; supius suūz inferius. Ultra dico q̄ ens reale p̄ma sui diuisione
diuiditur p̄ ens quātū ⁊ nō quātū p̄ scotū. xiiij. q. quol3. Ens quātū
q̄ finitū ⁊ infinitū. absolutū ⁊ respectiūz. Q̄ ē. n. ens dī formaliter
absolutūz qd̄ non est formaliter ad aliud. sicut est deus ⁊ oīa attribu
ta in diuis ⁊ tria genera generalissima tñ. s. substātia. quātitas. quali
tas ⁊ c. Ens vero respectiūz dicitur illud quod formaliter est ad ali
ud. sicut sunt in diuinis notionales. relationes cōes. ⁊ ista septem p̄
dicamenta. s. ad aliquid actio. passio. qñ. ubi. situs ⁊ habitus. Et istaz
relationū qdam dicuntur intrinsecus aduenientes sicut sūt oēs rela
tiones de predicamēto ad aliquid. alie vero sunt relationes extrinse
cus aduenientes. vt sunt ille relationes de sex vltimis predicamētis.
Dicitur autēz relatio intrinsecus adueniens que necessario ponitur
positis fundamēto ⁊ termio. sicut ē paternitas filiatio similitudo. im
plicat. n. p̄dictōem ponere duo alba qñ sit similitudo. etiā p diuinaz
potentiā secūduz scotū sō tertio sniaz. ⁊ in multis aliis locis. S3 re
latio extrinsecus adueniens ē q̄ non necessario seqtur extrema posi
ta in actu. ita q̄ p aliquā potentiā fūdamētū ⁊ terminus possūt pōi
⁊ tñ non erit relatio. vt p3 de relatione agentis ad passū. possibile ē
.n. ponere ignez ⁊ stuppā et tñ nō erit combustio. Et si dicat^r q̄ ignis
non est proximum fundamentum cōbustionis. sed approximatio agē
tis ad passū. licet hoc sit falsum. quia illa approximatio non deno
minatur agens vel patiens. tamen adhuc possunt esse combustiuum
⁊ combustibile approximata. vt patuit de tribus pueris in camino
ignis ardentis ⁊ non erit combustio. ⁊ sic patet q̄ tales relatiōes sūt
extrinsecus aduenientes. Dico vltra q̄ ens diuiditur in substantiam
⁊ accidens. ⁊ loquor de ente finito ⁊ creato. iusta quod nō q̄ substan
tia capitur tribus modis. vno modo substantia dicitur quod est ad se

7 per se vt est deus. 7 sic non capitur hic substantia. quia claz est qd
us non est ens creatū nec finitum. Alio mō dicitur substantia q̄ est p
se sed non ad se. vt ē substantia pfecta p̄dicamēti substantie. incipiendo
a genere generalissimo vsq; ad indiuidua inclusiue. Tercio mō dici
tur substantia ^{que} nec est per se nec a se sed in alio. quia est ps substā
ie perfecte 7 cōplete sicut sunt forme subāles. Et dico qd sunt i alio.
sicut pars essēntialis vel integralis substantie ē substantia. Secūdo
nota qd circa vltimā diuisionē nuper dictā li accidens pōt capi dupl̄r
vno modo pro oī illo quod puenit alicui 7 non est de diffinitione q
ditatiua eius. 7 sic propria passio ē accidens suo subiecto. 7 omne acci
dens cōe est accidens suo subiecto. 7 oē inferius suo superiori. Et ita
forte posset concedi qd proprie passionēs entis accidunt enti 7 cuilibet
inferiori ad ens capiēdo isto modo accidens. Secundo mō accipi
tur accidens p illo qd accidentaliter pficit illud qd existit. i se pfectū.
nec necessario psequitur ipm. sed inest ei contingenter. 7 sic sumitur
qn̄ dicitur qd accidens est qd adest 7 abest 7c. Consequenter dico
qd res aliqn̄ venit de rat^o. ta. tū qd est firmus. a. u3. 7 ista est semp cū
existētia actuali. Alio mō dicitur res a reo2. ris. 7c. qd ē opino2 ris.
Et sic oē qd est tam in esse obiectiuo sicut omnes res mundi ab eter
no fuerunt in esse imaginabili potest dici res. Et isto secundo modo
accipiēdo rem potest dici qd oīa creata 7 omnia creabilia ante mun
di constitutionem essent res 7 qd so2. 7 plo distinguebātur realiter. 7
sic de alijs. predictam diuisionem ponit scotus. xxxv. distin. primi sē
tentiārum. Consequenter dico qd ens diuiditur i ens simpliciter
7 in ens scdm̄ quid. siue in ens in potentia subiectiua 7 in ens in po
tentia obiectiua. 7 ista diuīsiō est eadem cum precedente dempto qd
addebatur in secundo membro q̄ in esse imaginabili. 7 nō capio hic
ens scdm̄ quid vt sub se continet entia rationis siue relationis ratio
nis 7 ficticia. sed vt continet sub se precise illud cui non repugnat ve
rum esse existentie. Et sic dico qd ens vt est subiectum metba^e. 7 ade
quatum obiectum intellectus nostri dicitur vniuoce de ente simpli

citer ⁊ de ente secundum quid, saltem ad illa est vniuocum predicatū

Pro quo notandum q̄ scdm̄ scotum distin. viij. primi sententiarum ⁊ distin. liij. eiusdem. Differentia est inter esse vniuocum predicatum ⁊ vniuoce predicari. Vniuocum enim predicatur vniuersaliter quando conceptus illius quod predicatur est in se vnus ex natura rei si sit res prime intentionis. Et hoc modo album dictum de ligno ⁊ lapide est predicatū vniuocum. ⁊ vniuersaliter oīs predicatio accidētis de subiecto. Et per oppositum illud dicitur equiuocum, quod predicatur non scdm̄ vnitatem conceptus. Et sic inter vniuocū ⁊ equiuocum non est medium, patet clare ex rationibus ipsorū. Vniuoca enim dicuntur quorum nomen est commune ⁊ ratio substantie est eadem. Equiuoca vero quorum nomen est commune ⁊ ratio substantie non est eadē, mō habere eadē rōnē ⁊ n̄ h̄re eadē rōnē cū sint p̄dictoria nullo modo possunt compati medium. Ex quo infero q̄ oē analogum uel est equiuocum vel vniuocum. Vniuocē vero predicari est quando ratio seu diffinitio predicatorum includitur in ratione seu diffinitione subiecti, ⁊ hoc quiditatiue sic q̄ non predicatur, vt album de lapide, nec vniuersaliter vt quodcūq; accidens de subiecto, siue proprium siue commune, nec vt inferius de superiori, nec vt genus de differentia, nec vt differentia de genere, nec vt modus intrinsecus d̄ eo cuius est modus intrinsecus, set vt solus conceptus quiditatiuus ⁊ qualitatiuus pertinentes ad primum modum dicendi per se predicantur. Alterius aduertendum q̄ duplex est vniuocatio vt ad presens spectat, scilicet vniuocatio trāscendēs ⁊ vniuocatio limitata. vniuocatio limitata est respectu alicuius predicatorum potentis predicari de multis secundū habitudinē alicui⁹ vltimū a porphilio assignatorum, ⁊ isto modo ens non predicatur vniuoce de entibus, sicut dicit porphilius. Si quis enim oīa entia uocet equiuoce, inq̄t nūcupabit ⁊ n̄ vniuoce. vniuocatio trāscendēs ē vnitas alic⁹ p̄ceptus ex nā rei potēti de multis generibus generalissimis p̄dicari vel d̄ vno gnālissimo, et

a iij

de aliquo q̄ nō est in p̄dicamēto. Exēplū p̄mi. v̄t ens. bonū. v̄erū. re-
latio. absolutū. &c. dicūt vniuoca vniuocatione trāscēdēti. Exēplū
fi. v̄t iustitia. sapiētia dicūt vniuoca vniuocatōe trāscēdēti. nec req̄-
ritur ad hoc qđ aliqđ p̄dicatū sit trāscēdere qđ p̄dicet de oib⁹ p̄-
dicamentis. sed sufficit qđ dicat de aliquo p̄dicamēto vel de aliqđ
reponibili. & qđ non sit per se in gnē. sicut ē sapia. iustitia. & sic d̄ alijs
sic scotus. viij. di. p̄. sniaz. Aduertendū vltērius qđ ens capīt du-
pliciter. vno mō transcendēt. alio mō transcendentissime ens trāscē-
dentissime captū ē equiuocū q̄cunq; equiuocatione. q̄ v̄t sic capīt
ens. est cōe ad ens reale. & ens rōnis. & claz est qđ v̄t sic non dicit ali-
quē p̄ceptū vnū. q̄ vel ille p̄ceptus ēēt secluso opere intellectus. vel
nō. si sic. ergo aliquid qđ ēēt preter opus it̄lectus includeretur qui-
ditatiue ī illo qđ nō ēēt preter opus it̄lectus cuiusmodi ē ē rōis. Si
non ēēt preter opus it̄lectus. sed p̄ opus intellectus. ergo aliqđ qđ
ē per opus intellectus icluditur quiditatiue ī illo qđ esset p̄ter op⁹
intellectus. quod v̄t falsū. & sic relinq̄tur qđ ens v̄t sic tactū nō est vni-
uocū. P̄dicta rō facit mibi fidē. & credo illā eē insolubilē. I3 frāci-
scus de mayronis nitat eā soluere sed iudicio meo non soluit. Ens
v̄o trāscēdēt captū ē ens cōe. ad deū & creaturā. qđ assignat p̄mū
obiectū nostri it̄lectus ex nā potentie. & p̄mū obiectū volūtatis. &
p̄mū subiectū metha. & v̄t sic ē vniuocum ad oē illud quod est secluso
opere intellectus colatiuo. v̄t sic est vniuocū ad d̄rias vltimas & ad
pprias passiones. & breuiter ad oīa positiua ut dcm̄ est. V̄t ē tamē
qđ nō predicatur vniuoce de vltimis differentijs & pprijs passiōib⁹
suis. sed tm̄ de deo et. x. predicamentis. Et de mā & forma fm̄ scotū
in. iij. di. p̄. sniaz. Et posset addi etiā qđ predicat vniuoce d̄ illis q̄ di-
recte mediāt inter ipm̄ et. x. predicamēta. cuiusmodi sūt absolutū r̄lo
&c. Et fm̄ has diuisiones tu potes saluare oēs auctoritates militan-
tes contra vniuocationē entis. Nōndū vltērius qđ ens diuidit̄ ī
ens simplex & p̄positū. Simplex aut̄ dicitur multis modis. p̄mo mō
dicitur simplex qđ non est p̄positum nec p̄ponibile. & isto mō sol⁹ de-
us dicitur simplex. q̄ ē sūme simplex. Sūme. n. simplex dicitur qđ
non est p̄positum nec p̄ponibile. Et isto mō oē. aliud a deo diceret̄

compositum vt ppositio opponitur simplicitati isto mō sūpte. Secūdo mō dicitur simplex. quod non h3 cōceptū qditiuū 7 q̄litiuū 7 isto mō dicitur simplex qd h3 pceptū simplr simplicē sicut sūt ens 7 passionēs entis. modi intrinseci. 7 oīs dīe vltīme. qz hñt pceptum simplr simplicē. Cōceptus āt simplr simplex ē ille qui non ē resoluibilis in alios conceptus simplr quoz quilibet posset actu simplici dīstincte cognosci. qui secūdū scotū vel totaliter scitur vel totaliter ignoratur. qz non habet aliquid fm qd posset p̄cipi 7 aliquid scdm quod possit ignorari. Et isti simplicitati opponitur cōstitutio rei ex pceptu determinabili 7 determinatiuo. 7 loquor sēp d pceptu obiectiūo 7 nō q̄litiuū quoz dīa alias patebit. 3° mō aliqd dicitur simplex qz non ē ppositū ex re 7 re. cuius modi sūt oīa accidentia mā p̄ma. forma substantialis. angelus vel aīa. l3 tñ aliq dicāt angelū 7 aīam hñe māz 7 fōmā. qd nō credo vez loq̄ndo de mā 7 forma phisicali. sed añ pponūt. ex genē 7 dīa. siue ex realitate potēciali 7 realitate actuali. q̄ ppositō nō d3 dici. p̄pē ppositio rei 7 rei. sed magis realitatē 7 realitatē fm scotū i. iij. di. 7 i. viij. di. p. sñiaz. Et isti simplicitati opponitur ppositio materie 7 forme. Quarto mō aliqd dicitur simplex qz non est mixtum. 7 sic celum scdm veritatem 7 quattuor elementa l3 sūt composita ex materia 7 forma. sunt tñ simplicia. i. non mixta. s. isti simplicitati opponitur mixtum. Ex predictis p3 q ex quattuor modis iaz dicitur potest aliqd dici compositum vel constitutum vt patet considerāti

Aduerte tamen q duplex est compositio. s. cum his 7 ex his. vñd sola constituta dicuntur composita compositione ex hīs. licet constituentia possint dici composita compositione cū hīs. sicut materia et forma. subiectum et accidens. 7 accipio constitutionem limitatā. 7 sic dico q omne ens muudi creatum ē composituz ex re 7 re. vel cōpositione ex hīs. vel compositione cum hīs. extendendo etiam compositionem ad compositionem essentialem que est materie ad formam 7 ad compositionem accidentalem que est accidentis cū subiecto. vñde licet angelus. accidentia. materia p̄ma. forma substantialis non sint composita compositione ex hīs. possunt tamen dici composita compositione cum hīs. Remanet ergo solus deus non compositus

nec componibilis aliqua ppositione. Rursus ens diuiditur i ens
necessarium 7 in ens contingens. Unde illud dicitur necessarium qd
non potest non esse, contingens vero quod potest esse vel non eē. In
uenio tamen duplex necessarium 7 duplex contingens, s. complexus
7 incōplexum. Necessarium complexum est quod nō potest non esse
verum sicut sunt propositiones primi modi 7 secundi, 7 sic de alijs.
Contingens vero complexum est quod potest esse quandoq; verus
7 quandoq; falsum, sicut sunt ppositiones de materia ptingenti. Ne
cessariū autem incōplexum est quod non potest non esse, 7 hoc dupli
citer vel quātum ad esse simplr, 7 sic solus deus dicitur necessarius;
quia est a se, 7 per oppositū illud dicitur contingens simplr loquēdo
qd est ab alio 7 potest esse 7 non esse. Necessarium vero fm quid est
illud qd nō potest non eē quātum ad esse fm quid, sicut sunt omēs res
mundi que sunt possibiles, habuerunt, n. ab eterno eē cognitum, 7 in
aliquo priori nature ante determinationem diuine voluntatis 7 per
pns necessario sūt in tali eē, quia qd precedit determinationē diuine
voluntatis est necessarium, nec aliquid dicitur ptingens ut opponit
isti necessitati. Ens ulterius diuiditur in ens independens 7 i ens
dependens. Ens independens est deus q; a nullo est nec in genere
cause efficientis, nec materialis nec formalis nec finalis, ut ingenio
se multum deducit scotus scda di. p. sniaz 7. viij. eiusdē. Ens vero d
pendens ē qd ab alio est in aliquo genere cāe. Cū igitur oia alia a dō
sunt in genē cause efficientis sequitur q; dependent. Set dices si oia
dependent vt tu dicis cum dependētia sit relatio, sequeretur q; saltē
omnia alia a deo eēnt ad aliqd qd videret incōueniens 7 p phūm. iij.
metha. Rñr q; argumentū pcludit q; oia alia a deo sūt ad aliquid d
noīatie, q; i oi ente fūdat respectus effectiuitatis seu depēdētie, 7 i d
pcedo. Nec hoc negaret phūs, sed nō probat q; oia sūt ad aliqd for
liter 7 quiditatie, sic voluit negare phūs oia esse ad aliquid. Sed tu
dices iste respectus fūdatus in creatura ad deū terminatus, vel ē res
disticta a creatura vel n, si nō, ergo oia sūt ad aliquid eēntialiter 7 q
ditatie ut videtur si sic, ergo creatura, puta hō vel āgelus poterit eē
sine tali respectu 7 sic non dependebit ad deū pbatur fa pna quia lz

posterius distinctū realiter aliquā nō possit eē sine suo priori tamen
 vniuersaliter oē prius sic distinctū potest esse sine suo posteriori pri
 ma p̄na. pbatur qz effectus formalis nō potest esse sine sua cā formali
 etiā per diuinā potentia. qz cālitates cāe materialis et formalis dicūt
 imperfectionē et sic semp in tali dependētia creatura nō eēt depēdēs.
 Dico breuiter p̄formiter ad scotū p̄ma di. ij. sniaz qz talis dependē
 tia est eadez realiter cū creatura et vniuersaliter oīs relatio sine qua
 vel sine cuius termino fūdamētū nō potest eē talis relatio idēptifi
 cat realr cū suo fūdamēto. Claz est qz creatura nō potest eē nisi dē
 deat et nisi deus sit. ergo creatura ē realiter sua dependētia. Et simi
 liter dico de dependētia totius p̄positi essētiālis ad suas partes et de
 dependētia qua relatio dependet a fundamēto. Ex hoc infero qz ca
 piendo hoc mō dependentiam nulla creatura absoluta dependet ab
 alia cū etiā in genere cāe efficientis creaturā absolutā possit deus se
 ipso creare et p̄seruare. Deinde notandū qz scdm bonetū in predi
 camentis ens diuiditur in vnū et multa et etiā scdm p̄būm vnū vt i p̄
 dicto loco dicit bonetus dicitur. v. modis. p̄mo mō dī vnum vnitāte
 trāscēdēti et sic oīa de quibus ens trāscēdēter dicit vniūce sūt vnum
 ista vnitāte. secūdo mō dī vnum vnitāte generica generalissima et sic
 oīa vnius p̄dicamēti sūt vnū ista vnitāte. tertio mō dicitur vnū vnita
 te sp̄ei subalterne. et sic oīa dicūtur vnū ista vnitāte q̄ sub eadem sp̄e
 subalterna continētur. quarto modo dicitur vnū vnitāte speciei speci
 alissime et sic oīa indiuidua eiusdē speciei sp̄alissime sunt vnū istā vni
 tatē. quinto mō dicitur vnū vnitāte numerali. vnde quāto vnitas ē
 supior tāto ē minor h̄z doctrinā scoti in multis locis. vnde maior vni
 tas p̄ bonā p̄sequētiā ifert minorē s̄z nō minor maiorē s̄z stet cū ea. mlt̄
 ta vō capir̄ tot modis quot vnū ut clare p̄z praticāti qz tot modis dī
 vnuz oppositorum quot modis dī et reliqs et hec de primo articulo

Quātū ad h̄z articulū sūt septē p̄iales articuli dēclarādi. in p̄o
 quidebit̄ qd ē idēptitas ratōis et eius distinctio. in 2o qd ē idē
 ptitas ex nā rei et eius distinctio. in 3o qd ē idēptitas for^alis et
 ei^o disti^o i q̄rto qd idēptitas real et ei^o disti^o. i q̄nto qd ē idēptitas eēn^al
 et ei^o disti^o. i. v. qd ē idēptitas subiectia et ei^o disti^o. i. vii. qd ē idēpti
 tas obiectia et ei^o disti^o. Iusta p̄mū artū sūt aliq̄ p ordinē notāda. p̄o

tanondū ē q̄ intellectus ē duplex. s. agēs cuius ē oī facē et intellectus pas-
siuus seu possibilis cō ē oīa fieri. vt ait Aristot. iij. de aīa. et dico q̄ isti
duo intellectus sūt due formalitates i aīa q̄ ex nā rei distinguūt. licz cū
aīa sint idē realiter. **R**ōndū sō q̄ duplex ē act⁹ intellectus. s. rect⁹ et
colatiuus. actus rectus appellatur quo intellectus fertur sup aliquaz
rē absolute. vt qñ intellect⁹ intelligit rosā. Actus vō colatiuus appella-
tur quo intellectus rē intellectā ppat ad se ipsā vel ad aliā. **N**otādū
tertio q̄ rō capīt multis modis. pmo mō. p diffinitōe sicut i diffiniti-
one vniuocoz et equocoz capīt. Et dicitur diffinitio rō qz ē idicatia
obiecti intellectus vel rōis. sō mō. p ipsa vi vel potētia rōciatiua siue
sit intellectus siue volūtas q̄ amat creaturā pp deū. siue sit vītus ima-
ginatiua q̄ discurret circa pticularia. tertio mō capīt. p discursu rōis
a pmissis ad pclusionē qui dicit⁹ actus colatiuus. q̄rto mō for⁹ dicitur
rō. qz ē rō cognoscēd⁹ ppositū et mās. cognoscitur nāqz materiā p ana-
logiā ad formā. pmo phōz. **D**e mltiplici acceptōe h⁹ noīs for⁹ vide-
bit⁹ i seq̄ntib⁹. **I**stis p̄suppositis pono duas pclusiones. **P**ria ē q̄
illa sūt idē et eadē rōe q̄ hñt eūdē pceptū oīo idistictū a pte rei. et in-
distictū ex pte intellect⁹. vt hō ē idē sibi ipsi. et oīa etiā tertij mōi p̄sey-
taf. et sic de alijs. **S**ecūda pclusio illa distinguūt rōe q̄ distinguunt⁹
p actū collatiuū intellectus p̄cise. vt i oī. ppositōe mūdi i q̄ p̄dicat⁹ idēz
d se ipso. vt sibi et p̄dicatū distinguūt rōe. qz sicut p̄dictio fūdata i en-
tibus ex nā rei pcludit distictōez ex nā rei. ita p̄dictio fūdata i entib⁹
rōnis pcludit distictōem rōis. sō seq̄t q̄ iter etiā realia et rōis vt iter
aīal et gen⁹. sili iter etiā rōis iter se vt iter gen⁹ et spēs ē disti⁹ rōis. qā
ñ sit nisi ex sola colatōe intellect⁹. et accipio distictōez rōis q̄ ē a po⁹ rō-
cināte et ñ. p distictōe rōis q̄ ē a nā rōciabili. ex h⁹ p̄z q̄ distin⁹ rōis ē re-
spect⁹ rōis p actū colatiuū a po⁹ rōcināte. cātus. **S**ili p̄z q̄ illi q̄ rñdēt
ad istō arg⁹ ee⁹ dīna ē cōicabilis p̄nitas ē icōicabilis. g⁹ ee⁹ dīna et
p̄nitas distinguūt alr q̄ rōe rñdēt nāqz q̄ argumētū pcludit qz disti-
guūt plusq̄ rōe rōcināte. s. ñ plusq̄ rōe rōciabili. p̄z inq̄ q̄ nō est di-
sputatio nisi ad vocē. qz nec intelligūt viz vocabuli distictōis ex nā rei
qz quod illi vocant distinctionem rationis rei rationabiles forma-
lizantes vocant distinctionem ex natura rei. et sic ñ capio i cōclusiōe
mea distinctionez rōnis q̄ est p̄cise et solum a potentia rationante.

Sed q̄ ista distinctio rōnis sit fictitia pbat̄ ab aduersarijs nostris
dupl̄r p̄mo sic. *Dis* distinctio nō vana sortit̄ robur ⁊ eē ex aliqua re
ergo ista distinctio ratōis vel sortitur robur a re. ⁊ sic ē realis. ⁊ nō
rōnis tm̄ ut vsus es isto vocabulo rōnis. si nō sortit̄ robur a re. ergo
ē ficticia. Secūdo arguit̄ ad idē sic. ⁊ ē quasi cōfirmatio argumēti. q̄
intellectus itelligēs rē aliter q̄ sit ē falsus. q̄ si itelligat rē distinctam
vel rē eē distinctā ⁊ nō sit distinctio a pte intellectus false itelligit. igit̄
⁊c. *Respondeo* ad ista q̄ distinctio rōnis sortit̄ robur a re. i. a nō re
pugnātia rei ad sic vel sic cōcipi. Et ex hoc seq̄r̄ q̄ talis distin° nō ē
pura fictio. Ad scdm̄ q̄ est cōfirmatio dico q̄ itelligere rem ali
ter q̄ sit capit̄ dupl̄r. vno° itelligēdo ipsā nō eo mō quo ē nō tamen
q̄ itelligat̄ sub mō sibi repugnāti. vt itelligēdo lineā q̄ vnitur ma
terie sensibili nō itelligēdo huiusmodi mām nō repugnat lineae. alio
mō itelligēdo rē mō repugnāti sue nē. vt itelligēdo deū eē corporeū.
Dico ergo q̄ ille q̄ itelligit rem aliter q̄ est scdm̄ mō fallit̄. nō autēz
p̄mo mō sic in pposito qm̄ itelligūt̄ distincta scdm̄ rōem absq̄z habi
tudine ad aliq̄ fm̄ rem distincta nō erit talis alietas. *Fortē* dicet
aliquis negādo istā distinctiōem eē aliā a distinctione ex nā rei. quia
illa q̄ distinguūt̄ rōe distinguūt̄ ex nā rei. *Contra* hoc arguit̄ sic. si hoc
eēt vez seq̄retur tūc q̄ illa q̄ eēt eadē ex nā rei eēt distincta ex nā
rei. p̄z. q̄z formo istā ppositiōem eadez ex natura rei sūt eadē ex nā rei
ibi ē distinctio rōnis. vt p̄us dictū est. q̄ idē positū ī subiecto distin
guitur a seipso posito ī p̄dicato rōne nē. Sed seq̄tur p te q̄ ista disti
guūt̄ ex nā rei. ergo illa q̄ sūt eadē ex natura rei sūt distincta ex natu
ra rei. qd̄ claudit̄ p̄dictiōem. ⁊ hec de p̄o ptiali articulo huius secūdi
articuli principalis.

Quātū ad fm̄ arti^m q̄ ē de idēptitate ex nā rei ⁊ eius distin
ctiōe sūt aliq̄ notāda. p̄o ē notādū q̄ res ⁊ ens q̄tū ad p̄ns
spectat cōsiderāt̄ dupl̄r. p̄mo° p̄oi positiuo q̄ ex nā rei ē ex
tra nihil. ⁊ isto° modi itriseci ⁊ orie vltie dicūt̄ ens vel res. Alio mō
magis stricte p̄ illo qd̄ ē p̄cise ens vel res qd̄ itatue. ⁊ sic ens vel res
dicūt̄ p̄cise de deo vel creatura. de absoluto ⁊ respectiuo. ⁊ de illis
q̄ sūt ī recta linea p̄dicamētalī. ⁊ de materia ⁊ forma vt dcm̄ ē sup̄ius

ex itentōe scoti ⁊ isto^o nec passiōes entis nec modi itrisfici nec drie v l
time dicūt^r res vel ens s; solū dicūt^r a d rei ⁊ n̄ res. s; mō capiēdo
rez. Pro istis assignatur vna regula generalis. s. qñcūq; aliq̄ ita se
hñt q; vnū ē ens ppe accipiēdo rez ⁊ aliud ē aliqd rei eius p̄cise n̄ sūt
oībus modis idē. ista regula p; p istud p̄ncipiū cōe qñ aliq̄ sic se hñt
q; aliqd ppetit vni ex natura rei qd n̄ ppetit alteri talia distiguūt^r et
si n̄ realiter saltē aliq̄ alia distictōe. ⁊ sic nō sūt oīb⁹ modis idē. Se
cūdo notādū q; i diuis q̄dupla ē drie n̄ idēptitatis. p̄ma est iter qdita
tez seu essentia ⁊ modū itrisficiū. ⁊ etiā iter ipsos modos itrisficos. s; a
ē iter attributa. s. iter sciam ⁊ sapiam. s; iter itellectū ⁊ volūtatem si
fas est attributa noiari q; xxvi. di. p. s; n̄ia; dicit doctor q; itellect⁹ ⁊ vo
lūtas nō sūt ppe attributa. sic bonitas ⁊ iustitia. S; iter volitōez ⁊ i
tellectōez. tertia ē iter notiones. s. iter spirari ⁊ dicere. q; dicere ē re
spectus p̄ris ad filiū. ⁊ spirare patris et filii ad spm̄ scm̄. q̄rta ē iter
essentia ⁊ relatōes. ⁊ etiā iter essentia ⁊ attributa. Et posset addi q̄nta
q; est iter p̄stitutua ⁊ p̄stitutia. Tercio notādū est q; accipiēdo ista
ppe. s. sōam. naturā. essentia. qditatez seu formalitatez hñt ordinē in
ter se. nā oīs essentia est qditas seu formalitas. s; nō eō. vt p; i diuis
Et oīs natura est essentia ⁊ nō eō. q; multe sūt species q; sūt essentie
cū diffiniāt^r ⁊ tñ n̄ sūt natura. cū nō sint p̄ncipiū pductiuū alicui⁹ for
me absolute. vt sūt respectus. ⁊ oīs substantia est natura s; n̄ eō. q; q̄li
tas est natura ⁊ tñ n̄ est sōia ppe accipiēdo sbāz. Circa qd est notā
dū q; qditas sūpta cū mō dī ppe essentia. denudata a mō dī qditas.
Quarto est notādū q; formalitas capit^r trib⁹ mōis. p̄mo^o large. ⁊
tūc sic diffinitur. formalitas est aliqd reptū in re ex natura rei qd n̄
o; s; sēp itellectū mouē dūmō possit terminare. dī reptū in re pp fig
mēta. dī ex natura rei pp relatōes rōis. dī q; n̄ sp o; mouē itellectū
dūmō possit terminare pp relatōes reales q; dicūt^r formalitates. tñ
itellectū mouē n̄ pñt. cū idez sit mouē itellectū ⁊ cāre ptialiter intelle
ctōez p spēz sui. mō dēñ est nūc q; relatōes n̄ sūt pductiue alicui⁹ for
absolute. q̄re ⁊ c. Et isto mō capiēdo formalitatez om̄e illō qd est ex
tra nihil dī formalitas. cuiusmodi sūt modi itrisfici drie vltie. ⁊ sic de
alijs. ⁊ sic formalitas est cōis ad realitatez ⁊ qditatez. s; mō capitnr

for^alitas p^ppe. 7 sic for^alitas d^r d^r oī eo qd ē ēs qditate. 7 d^r oī eo qd ē
aliquid ētj p^pter qd d^r mōis ītrīsecis. 7 isto^o for^alitas p^uertit^r cū realitate
obiectīa. nec cōior ē ea s3 fālitās obiectīa 7 for^alitas isto^o sūt cōiores
qditate. 7 sic accipimus formalitatez cū loq^mur d^r dīstin^r formali. 3°
mō capitur formalitas strictissime p illo qd p^dicatur qditative d^r ali
quo vel de quo aliquid qditative. p^dicatur 7 isto mō formalitas est mi
nus cōis q^m realitas. s3 p^uertitur cū qditate. Et l3 drie indiuiduales
dicāt^rur formalitates capiēdo formalitatez duobus p^mis modis. nō
tū sūt formalitates capiēdo tertio mō. 7 ista diuī^o est necessaria cui
libet formalizātī. Et qⁱ ibi tactū est d^r qditate. idcirco notādū q^d q
ditatiūū d^r sex modis. p^mo mō essentiatīue. 7 sic illd^o dicit^r qditatiūū
q^d dicit totā eēntiā alie^o. 7 sic spēs spālissima d^r eē qditatiūū. cū scd3
porphiliū dicat totā essentīā īdiuiduoz. Nolo tū dicē qn indiuidu
um includat ītrīsece dīam indiuidualem vltra naturā specificam.
sed volo sic intelligere q^d species dicit totā essentīā īdiuiduoz. ita
q^d indiuidua nullū p^dicatū quiditatiūū addūt vltra p^dicata cōia nē
specificē qditate 7 essētiāl^r ī ea īclusa. 6o mō aliquid d^r qditatiūū p^sti
tutiue. 7 sic illud dicitur quiditatiūū qd ītrīsece constituit aliquant
rez. vt materia 7 forma p^bisicaliter. genus 7 differentia methaphi
sicaliter loquēdo. tertio modo dicitur aliquid quiditatiūū specifi
catīue. 7 sic illud dicitur quiditatiūū qd vltimo ponit rem ī esse spe
cifico. sicut est differentia specifica. quarto modo dicitur quiditatiūū
rep^sentatiue. 7 sic illud qd ē representatiūū alicuius eēntie. siue sit
actus ītelligēdi siue spēs ītelligibilis d^r qditatiūū isto^o. qnto d^r qdi
tatiūū īdicatiue. 7 sic illd^o d^r qditatiūū q^d eēntiā īdicat vt diffinitio. se
xto mō d^r qditatiūū p^dicatiue 7 ap^pate 7 sic illd^o p^rcise qd p^dica
tur īqd d^r qditatiūū. Et p^o sset addi septīus mod^o l3 īp^ropus q^d a^d
d^r qditatiūū p^secutiue 7 isto^o p^ppe passiōes pⁿtes eēntiā possēt dici q
ditive. Hīs nōtj pono. x. p^clusiōes p^ria ē ista. illa sūt idē ex nā rei
d^r qb^o duo p^dicata opposita secluso ope ītellect^o colatio vīficari nō pⁿt
vt bō ē bō. for. ē for. fa p^clu^o illa dīstīguūt^r ex nā rei siue medialiter d^r
qbus seu īter quoz extrēa duo p^dictoria secluso ope ītellect^o vīfica
ri pⁿt sic se habent diffinitio 7 diffinitū quia seclusa ope ītellectus
diffinitio est saltem p^stīutiua diffinitū vero non. totum ē 7 partes

loq̃ndo d̃ toto metha^o. 7 d̃ toto phisico. q̃ certū ē q̃ f̃z ṽiā doctoris
totū phisicū 7 sue ptes distinguūt realr 7 plusq̃ ex nā rei. Totū at
metha^m q̃d nō p̃pōit ex re 7 re. sed ex realitate 7 realitatē distinguūt
ex nā rei p̃cise a suis p̃tib⁹ sic q̃ n̄ realr. Totū. n. secluso ope itellec⁹
d̃r p̃stitutū. ptes n̄. Cōstitutū at 7 n̄ p̃stitutū p̃dicūt. Silr supius p̃ter
op⁹ itellec⁹ ē multiplicabile ī plura. īferius ṽo n̄. multiplicabile 7 n̄
multiplicabile p̃dicūt. Sic ē ī diuis distinguūt eēntia dīna 7 relatio
puta p̃rñitas. q̃d pbat Scot⁹. ij. di. i. snīaz. q̃ eēntia dīna ē cōicabilis
trib⁹ p̃sonis. p̃rñitas n̄. p̃r cōicat eēntiā filio p̃ gnātiōem. 7 tñ nō cōi
cat sibi p̃rñitatē. ergo o3 q̃ sit aliq̃ distiū⁹ añ oēm actū itellectus col
latiūū iter eēntiā diuinā 7 p̃rñitatē. Silr argueret q̃ p̃r 7 filius cōi
cāt eēntiā spūi scō 7 tñ n̄ cōicat sibi suas notiōes. s. paternitatē 7 filia
tionē. Nolo tñ dicere q̃ eēntia dīna nō distinguūt plusq̃ ex nā rei a
relatōibus ī diuis. q̃ ē distinguūt formalr ut dicit^r postea. Mac ē
distinctionē distinguūt modus it̃r̃sec⁹ ab eo cui⁹ ē modus sicut finitas
ab hūanitate infinitas a diuinitate. Est at modus it̃r̃sec⁹ f̃z sco
tū. viij. di. p̃mi snīaz. q̃ addit^r alteri nō variat rōnē for⁹ lē p̃stituti per
ip̃m vel remot^r ab i⁹. i. q̃ d̃ se nullā rōnē formale dicit. Modus. n. ī
it̃r̃secus ē icōceptibilis p̃ se. q̃ n̄ p̃cipitur nisi cū illo cui⁹ ē modus. Et
dicūt aliq̃ q̃ d̃r modus it̃r̃sec⁹ ex eo q̃ n̄ it̃rat rōnē formale illi⁹ cui⁹
ē mod⁹ it̃r̃secus. nec d̃3 p̃p̃e p̃cedi q̃ distinguūt a tali re formaliter.
Modi it̃r̃seci s̃m aliquos sūt īfinitas. necessitas. eternitas. et existē
tia. l3 eē existē videatur eē de p̃ceptu formali 7 q̃ditatiue. ī p̃mō di
cēdi p̃ se de deo p̃dicit^r s̃m doctore3 ī fa di. p̃. In creaturis sūt modi
it̃r̃seci actus 7 pot^a p̃tingē^a. it̃sio 7 remissio. existētia. 7 sic de alijs.
Isti mōi opponūt iter se. q̃ vnus alteri sicut īfinitū finito. p̃tingēs ne
cessario. 7 sic d̃ alijs. oēs isti modi it̃r̃seci. nec it̃rat q̃ditatē nec differt
ab ea formalr positīue. s3 bñ negatiue hoc ē q̃ n̄ sūt de rōne formali
ipsius q̃ditatē quoz sūt modi it̃r̃seci. 7 tales modi reducūt ad illō ge
nus ī creaturis cuius ē sua q̃ditas. Vādolphus tñ ī suo p̃o in plogo te
net oppositū cū quo multi tenēt q̃ modus it̃r̃secus ē idē formalr cū
illo cuius ē modus it̃r̃secus. v3 p̃stituti p̃ ip̃m. 7 exēplificat d̃ īfinita
te q̃ ē modus it̃r̃secus dei 7 ē de q̃ditate seu de rōe q̃ditatiua ipsius

dei. hoc etiā videt tenē doctor in quoli. qz ex eo q nā diuina ē infini
ta ē natura diuina cū natura diuidatur. qz alia ē finita. 7 ista ē creatu
raz. alia aut infinita 7 ista ē natura diuina. Set querendū ē q g^o ē
drīa inter modū intrīficū 7 drīaz cū utrūqz sit de rōne quiditatia sui
pstituti. Dico q maxia est. drīa. pmo qm drīa dicit realitatē actualez
qualitatiuā que presupponit realitatē potētiālē quā pbat. 7 sic vbi cū
qz est differentia pprie accipiendo drīaz ibi ē ppositio realiatj poten
tialis 7 realiatj actualis que cōpositio sufficit ad hoc q aliquid sit per
se reponibile in predicamēto. nō sic ē aut de mō intrīfeco sedz scotuz
di. viij. p. imaginatur. n. scotus 7 subtilr q ens dicit pceptū quiditati
uuz dcm de deo 7 creatura inqd q pbitur per aliquos pceptus. dicē
tes quale. sed nec iste pceptus dicitur conceptus generis. nec illi cōce
ptus dicentes quale sūt pceptus differentiarū. qz iste cōceptus qdita
tiuus est cōis ad finitū 7 infinitū qualis cōitas nō pōt eē in pceptu ge
neris cū talis cōceptus sit necessario limitatus. Isti aut pceptus pbe
tes dicūt modūz intrīficū ipsius pti. 7 nō aliquā realitatē pficientē illā.
drīe ā nō dicūt modū intrīficū realiatj alie^o generis. qz i quocūqz gra
du itelligat aīalitas nō pp b^o iueit rōnalitas vel irratiōalitas eē mo
dus intrīficus aīalitatj. sed adhuc intelligitur aīalitas in tali gradu
pfecibilis a rōnalidade 7 irrōnalidade. Set queres quō pōt conce
ptus cōis deo 7 creature realis accipi. nisi ab aliqua realitate eiusdē
generis. 7 tunc videt qd sit potē. ialis ad istā realitatē a qua accipit
pceptus distinguēs. 7 tunc videt eē idez iudiciū de ente 7 modis intrī
ficis ipm pbenibus sicut de cōceptu generis 7 drīaz. ergo si pcept^o
generis 7 drīe necessario faciāt ppositiōem aliquā in isto in quo sūt.
Sili videbitur dicē. dū d ente 7 d suis modis intrīfecis ipm pbenib^o.
Cōfirmatur quia sicut due spēs pueniūt i realitate generis 7 diffe
runt p drīas. ita et deus 7 creatura pueniūt quiditatiue i ente 7 diffe
rūt p modos intrīfecos. Rūdeo breuiter hz doctorē pdictū qn intelli
gitur aliq realitas cū suo mō intrīfeco ille pceptus nō est ita simplr
simplex quin possit cōcipi illa realitas absqz mō isto. sed tūc ē pcept^o i
pfectus illius rei. pōt etiā picipi cū illo mō 7 tunc est pfectus pceptus
illius rei. Exēplū si eēt albedo i. viij. gradu intēsionis quātūcūqz eēt

b

simplex oīo ī re. possz tñ ꝑcipi sub rōe albedis tāte. 7 tūc ꝑfecte ꝑcipe
tur ꝑceptu adeq̃to īpī rei vel posset ꝑcipi ꝑcise sub rōe albedis. 7 tūc
ꝑcipet ꝑceptu īꝑfecto. 7 dīficiēte a ꝑfectōe rei. Cōcept⁹ at īꝑfect⁹ pos
set esse cōis albedini illi 7 aliū. Et ꝑceptus ꝑfectus ꝑꝑus essz. regrit⁹
g⁹ distinctio īter illud a q⁹ ꝑcipit ꝑceptus generis. 7 īter illd a q⁹ ꝑci
pit ꝑceptus ꝑꝑus ī deo 7 creatura n̄ qdē distinctio realitat⁹ 7 realitat⁹
sz distinctio realitat⁹ 7 modi ꝑꝑi ītrīnseci eiusdē. q̄ distinctio sufficit ad
hñdū ꝑceptū ꝑfctū 7 īꝑfectū d eodē. quoz īꝑfectus sit cōis 7 ꝑfect⁹ sit
ꝑꝑus. sz ꝑceptus generis 7 dīe regrūt necessario distinctōez realitatū
nō tñ eiusdē realitat⁹ ꝑfecte 7 īꝑfecte ꝑcepte. Istō pōt dīclarari sic si
ponāus aliquē ītellectū ꝑfecte moueri a colore ad ītelligendū realita
tē coloris 7 realitat⁹ dīe q̄ntūcūqz hēat ꝑfectū ꝑceptum adeq̃tū ꝑi
me realitat⁹ a q̄ accipit ꝑceptus generis. nō tñ hēt ī hoc ꝑceptū reali
tat⁹ a quo accipit dīa nec ep⁹. sz hz ibi duo obiecta formalia q̄ nata
sūt terminare distinctos ꝑceptus ꝑꝑos. Si at essz tñ distinctio ī re sicut
realitat⁹ 7 sui modi ītrīnseci nō posset ītellectus ꝑceptum ꝑꝑus hēe il
lius modi ītrīnseci 7 nō rei. sz īn i⁹ ꝑceptu ꝑfecto habēt vnū obtīn ad
eq̃tū illi. s. rē l b mō. Et si dicas saltē ꝑceptus cōis ē īdeterminatus 7
potētiālis ad spālē ꝑceptū. vt realitas ad realitatē. vel saltē ꝑcept⁹ enī
cōis nō erit īfinitus. qz nullū īfinitū ē po^{le} ad aliqd. Cōcedo qz ꝑcep
tus ille cōis deo 7 creature. nec d se ē finitus nec īfinitus. qz si esset ī
finitus d se n̄ eēt d se cōis deo 7 creature. finito 7 īfinito. Si ēt eēt de
se finitus ita qz d se īcludēt finitatē. tūc n̄ ꝑpetēt īfinito. 7 rō īstoz duo
rū dictoz ē. qz qd ꝑuēt alicui supiori d se. ut ē īdifferēs ad oīa sua īfe
riora ꝑuenit oībus suis īferioribus. ītelligēdo qz illd ꝑdicatū ꝑueniat
supiori sic īdifferēti hñti suppositionē ꝑsonalez. sz dīz iste ꝑceptus dī
ci īdifferens ad finitū 7 īfinitū. 7 ideo potest ꝑcedi qz ē finitus ne
gatiue. i. non ponēs īfinitatē. 7 ut sic ē determinabilis ꝑ īstos mōs ītrī
secos. qz sūt finitas 7 īfinitas. Sz si arguas g⁹ realitas a q̄ accipit est
finita. nō seq̃r. non. n. accipit ab aliq̄ realitate. ut ꝑceptus adeq̃tus re
alitati siue ut ꝑfectus ꝑceptus illi realitati adeq̃tus. sz diminutus vel
īꝑfectus. īn tñ etiā qz si ista realitas a q̄ accipit videret ꝑfecte 7 ītūi
tiue īntuens ibi non haberet distincte distincta obiecta formalia. s. re

alitem et modum, sed idem obiectum formale, tamen intelligens in
lectione abstractiua propter imperfectionem illius intellectus po
test habere unum pro obiecto formali, licet non habeat alterum, hec
scotus ubi supra, et sic patet quod licet modus intrinsecus secundum istum
modum dicendi pertineat ad rationem quiditatiua sicut et differentia
tamen ualde differunt, ut dictum est. Secundo differunt modus in
trinsecus et differentia, quia modus intrinsecus uariat solum rationem
formalem quiditatiua, accipiendo rationem quiditatiua pro p
prietate quiditatiua illius cui additur siue contracti per ipsum. Differen
tia uero uariat rationem quiditatiua et formalem, et sic intelligitur
dictum scoti quod modus intrinsecus est qui additus alteri non uariat ra
tionem formalem. Non enim dicitur quod non uariat rationem quiditati
ua sed formalem, quia quiditatiua bene potest uariare, ut patet
de finitate et infinitate que uariant rationem seu conceptum quidita
tiuum ipsius entis. Que differentia sit inter rationem quiditatiua
solum et quiditatiua et formalem simul forte alias dicitur, solum istud
dico pro nunc quod ratio quiditatiua et formalis conuenit solum speciei
siue specialissime siue subalterne, et omnis et sola talis ratio debet ha
bere genus et differentiam ipsam constituentem, ut patet per porphy
rium in predicabilibus. Ratio uero quiditatiua potest conuenire o
mnibus alijs habentibus conceptum communem quiditatiuum et propri
um qualitatiuum. Et sic ratio quiditatiua est que datur per priora que
sunt de essentia diffiniti, et sic patet secunda differentia inter modum
intrinsecum et differentiam. Ex predictis infero quod quiditas et eius mo
dus intrinsecus, et modi intrinseci adinuicem et omnia que sunt in re
cta linea predicamentali distinguuntur ex natura rei abinuicem. Et si ens a deo
et creatura, et breuiter quodlibet constitutum a suo constitutio, omnia, n. ista distigu
tur secluso ope intellectus et non distinctioe reali, proprie capiendo disti
ctionem reale, ergo aliquam distinctioe media inter distinctioem rationis et rea
le isto sumpta. Hanc distinctionem media uoco ex natura rei, que ut patet
exui uocabili nisi a pteruo negari non potest, id est distinctioe inter modum et quidita
tem fratre modalis applicauerit tamquam a denominatione imperfecti et ignobili

a u

Sed ista distinctio ab auersarijs nris arguitur sic. Vel distinctio ex natura rei est propter opus intellectus. vel propter opus intellectus. si solum propter opus intellectus. ergo est distinctio rationis solum propter vos quod sic diffinitur distinctio rationis. Si est propter intellectum. ergo est distinctio realis quorum utrumque negatis. dico quod distinctio realis potest capi dupliciter. vno modo large. propter omni distinctioem que est secluso opere intellectus. et sic iter distinctioem rationis et distinctionem reales non est distinctio media. et sic dico quod distinctio ex natura rei est realis isto modo capiendo distinctioem reales. Alio modo capitur distinctio realis proprie. que est iter res et res. et sic dico quod iter distinctioem reales et distinctioem rationis est distinctio ex natura rei media et formalis. Ex hoc patet quod distinctio ex natura rei est respectus qui oritur ex proprijs rationibus formalibus terminorum secluso quocumque actu potest colari. et hec de hoc articulo huius secundi articuli principalis.

Quod ad tertium articulum in quo videndum est de ideitate et distinctioe formalis sunt alique notanda. Primum nonendum est quod formalitas venit de formalis et formale de forma. forma autem dicitur multipliciter vno modo dicitur forma put est altera pars compositi. et hec appellatur forma partem. Alio modo potest accipi pro forma totius vbi per tota ipsa natura abstractiue sumpta sicut humanitas dicitur forma totius non per informationem materiae. sed ex quo suppositum est quod dicitur humanitas. forma primo modo dicitur est terminus formalis generationis. sed secundo modo dicitur est terminus per se primus et adequatus ipsius met generationis. alio modo dicitur forma de omni substantia in materia eo modo quo deus et intelligentie dicuntur forme. alio modo accipitur pro forma accidentali. alio modo accipitur pro quocumque ratione sub qua ex natura rei aliquid potest recipi. Et ab ista forma ultimo modo sumitur formalitas de qua hic intendimus. unde habet ab utraque forma proportionalem noiet formalitas. non tamen sic intendimus hic de ea. id est formalitas hic intenta nihil aliud est quam ratio obiectalis sub qua vnaqueque res recipi potest ex natura rei et dicitur formalitas a forma isto modo per similitudinem quam habet cum forma primo modo et hoc modo dicitur. quia sicut forma illis duobus modis capta est ratio cognoscendi res est. ita etiam forma vel formalitas hoc ultimo modo dicitur. Secundo est nonendum quod hec dictio formaliter est modalis dictio adverbialis et determinativa. et sunt. v. modi. ut ait frater sciscus in primo de vii. primis tribus modis sunt. ut dicit de determinatione copule. propositionum primi modi dicitur per se. ut cum dicitur primo modo homo formaliter est animal. hoc modo homo formaliter est rationalis tertio modo homo formaliter est animal rationale. quarto modo sunt formaliter. ut

not formā vel determinationē alicuius p denominationē intrinsecā
ipm denotantes ut hō formaliter est risibilis. hō formaliter est albus
et sic d' alijs. qnto not actū uel opationē quo vel q̄ q̄s agit vel patitur.
vel opatur. vt cū d' petrus intellectōe formaliter intelligit. visione fō
maliter videt. et sic de alijs. Tertio notandū q̄ q̄druplex ē p̄dicō.
p̄^a est q̄ditatiua et formalis. ut ē p̄mus modus dōdī p̄^e. Et hec h̄z quatu
or gradus. p̄mus gradus q̄n p se supius inq̄d p̄dicabile p̄dicat d' suo
p se inferiori. vt q̄n ens p̄dicat d' deo et creatura. vel genus d' sua p̄p̄a
sp̄e. vel sp̄es d' suo p̄p̄o indiuiduo. Scōdus gradus q̄n p̄dicatū intrinse
cū dices q̄le p̄dicatur d' illo cui puenit intrinsece. vt differētia de diffi
nito. vel modus intrinsecus d' p̄stituto p ipm fm illā opinionē quam
supius recitauī p̄cedēti articulo. Exēplū p̄mi mēbri huius secūdi gra
dus. vt hō ē rōnalis. Exēplum scōdi. vt deus ē infinitus vel essētia di
uina ē infinita. Notandū tñ ē q̄ rōnale sūitur dupl'r. vno^o ut p̄stituīt
tā p̄ p̄ formalis. nec isto^o dicit aptitudinē. sed ē d'ria vel tenens mōm
d'rie. Alio mō ut dicit aptitudinē rōcinādi. et sic ē p̄p̄a passio. nec isto^o
facit p̄dicōem q̄ditatiuā. q̄ nulla aptitudo p̄tinet ad p̄mū modū dōdī
p se. P̄cedām distinctionē ponit fr̄ciscus sup poz^m. ca^o d' d'ria. Ter
tius gradus ē q̄n tota rō intrinseca p̄dicat d' suo cōstituto. vt q̄n diffi
nitio p̄dicatur de diffinito. vt hō est aīal rōale. Quartus gradus est
q̄n idē p̄dicat d' seipso. ut hō est hō. Et capī^r hīc p̄dicō q̄ditatiua. ut
distīgnitur p̄ p̄licationē i q̄ p̄dicat aliquid extraneū. q̄ vt dicit bonet^o
hec p̄positio hō ē hō nō ē p̄p̄e q̄ditatiua p̄dicatio. q̄ nihil idēz oīode
est de quiditate sui ipsius. sed large ē q̄ditatiua. put distīgnitur p̄ de
notatiuā. et isti q̄tuor gradus faciūt p̄mū modū dicēdi p se. Assignāt^r
etiā alij tres ab Aristotele p̄^o posterior. Et sic secūdos modus dōdī p
se ē q̄n p̄p̄a passio p̄dicat d' suo subiecto. et iste modus h̄z duos gra
dus. p̄mus ē q̄n adeq̄ta passio p̄dicat d' suo adeq̄ro subiecto. p̄mo vt
hō ē risibilis. secūdos gradus ē q̄n passio adeq̄ta supiori de p se inferi
ori ad subiectū p̄dicat. vt sor. ē risibilis. Tertius modus nō ē p̄dicā
di sed essendi. Et isto^o oīa p se sunt q̄ per se et non in alio existūt sicut
deus et oēs p̄me sbe q̄ nullo mō sūt in. Quartus modus dicēdi p se
est q̄n effectus formalis predicatur de sua cā formali. vel q̄n actus p

b iij

fluens. i. p̄grediens a cā formali dī de effectu formali mediante cau
sa formali uel qñ effectus p̄dicatur de suo imēdiato p̄cipio p̄ductio
Exēplū p̄mi ut hō albedie ē albus. Exēplū secūdi ut album albedie
disgregat calidū calore calefacit. Exēplū tertij intellectus intelligit
volūtas vult. 7 sic de alijs. Sed hic insurgūt due difficultates pri
mo ē i quo mō dī p̄ se sūt p̄positiones i qbus p̄dicat̄ p se iſeriora
de suis supioribus. vel passio iſerioris d̄ supiori ad sūm talis passio
nis. Dico breuiter q̄ multos q̄ tales p̄dicatōes nullo sūt p se. l. n.
tales idiffinite uel p̄ticulares sūt necessarie nō tñ sūt p se. p̄bat̄ du
ex itētiōe p̄bi. p̄. q̄ dicit p̄būs q̄ p̄positōes p se nō p̄uertūt. qd non
d̄z itelligi q̄ nō p̄uertūt absolute cū p̄uersio sūt adeq̄ta passio p̄positi
onis saltē carbe. s̄z d̄z itelligi q̄ nō p̄uertūt in alias p̄positōes p se.
sed ista ē p se hō ē aīal. ḡ ista n̄ erit p se aīal ē hō. 7 idē ē iudiciū de oī
bus alijs talibus. Secūdo p̄bat̄. q̄ dicit p̄būs q̄ p se iſert d̄ oī. ita q̄
a p̄positōe p se ad p̄positionē d̄ oī ē bona p̄na. ergo si ista esset per se
aīal ē hō ista eēt bona p̄na. aīal ē hō. ergo oē aīal est hō. p̄ns falsū. er
go illud ex quo seq̄r v̄z q̄ ista sit p se aīal ē hō. 7 idē dico de ista aīal ē
risibile 7 de oībus talibus. Secūda difficultas in quo mō dicēdi
p se sūt iste p̄positōes. hō albus ē hō albus. hō albus ē hō. hō ē hō al
bus 7 siles. R̄ndeō breuiter q̄ nullo sūt p se. p cuius declātiōe am
pliori noto tres regulas optimas q̄ h̄ntur a scoto i p̄mo di. ij. in mā d̄
p̄positōe p se nō 7 i 3° di. 3. p̄ma regula ē q̄ d̄ rōe i se falsa nihil v̄e 7
affirmatiue p̄dicat̄. nec ipsa de aliquo p̄dicat̄. imo nec ipsa de seipsa
met. Ista. n. nō ē v̄a hō ē hō irrōnalis. hō irrōnalis ē aīmal. homo
irrōnalis ē hō irrōnalis. neutra illaz ē v̄a. Et sile ē iudiciū de omī
bus alijs. Secūda regula est q̄ d̄ illo qd ē i se ens p accēs nihil p se
p̄dicat̄ nec de aliquo ipsū p se p̄dicat̄. imo nec idē de seipso. Neu
tra. n. istaz ē p se. homo quātus est homo. sor. est homo quantus. hō
quantus est homo quātus. Tertia regula est q̄ de p̄ceptu p accidens
siue p̄tingenti nihil necessario p̄dicat̄. nec ipse de aliquo nec idem
de seipso. Exēplū huius regule est cū hō niger dicat cōceptū p̄tingē
ter vnū nulla istaz ē necessaria. hō niger est hō hō est hō niger. hō ni
ger est hō niger. p̄ma regula sic poss̄ p̄suaderi. 7 breuiter. q̄ si ista es

set va hō irrōalis ē hō irrōnalis de q̄ magis vider̄ tūc ex v̄ero seq̄
rer̄ falsū. pbat̄ sic qz bñ sequitur hō irrōnalis ē hō irrōnalis. 8° hō
irrōnalis ē hō. a pte in mō ad suū totū. Et ultra hō ē hō irrōnalis p
puersionē. 7 vltra ergo hō ē irrōalis 7 irrōale ē hō. s3 oīa ista sūt fla
ergo 7 ista ppositio ex q̄ oīa ista illata sequūt̄. I. homo irrationalis ē
homo irrationalis ē falsa. qd̄ ē ppositū. secūda 7 tertia regula sūt pro
bat̄ p pbatōnē tertiē. qz si ista eēt necessaria vel p se hō niger ē hō ni
ger. Et necessario seq̄rer̄ ptingēs. qd̄ ē falsū ut pbatū ē i psequētīs. p
bat̄ tñ pñā. qz bñ seq̄r homo niger ē homo niger. ergo homo niger
ē hō. a pte i mō ad suū totū. 7 vltra puertēdo ergo hō ē homo niger.
7 vltra ergo hō ē niger a pte in modo ēt ad suū totū. oēs iste ppositō
nes illate sūt ptingētes. ergo 7 ista homo niger ē homo niger ē cōtin
gēs 7 p pñs nō necessaria nec p se. 7 itelligo p se p^m vel 2° ddi p se. 7
sic manent regule infallibiliter vere. 7 si arguas qz in ista hō niger ē
homo niger. homo albus ē homo albus qz ibi est predicatio eiusde
de seipso. ergo tales ppositōes sūt p se necessarie. Dico breuiter qz
qn̄ dicimus qz p̄dicatio eiusdē d̄ seipso ē p se 7 necessaria. itelligēduz
ē d̄ predicatōe i q̄ nō p̄dicat̄ ens p acc̄is uel non sub̄ic̄it̄. 7 sic p3 rō
ad difficultatē. Secūda predicatio ē formalis p̄dicatio denotiatiua.
7 hec h3 q̄tuor gradus. p̄mus ē qn̄ oīa p̄dicat̄ d̄ genē p̄hibili p eam
ut aīal ē rōale. 7 qn̄ modus it̄rsecus p̄dicat̄ d̄ suo p̄cto uel p̄hibili. ut
cū d̄r ens ē īfinitū. 7 sic d̄ alijs. Et si dicas qz hic v̄r p̄dictio. qz sup̄ius
dcm̄ ē sustinendo op̄inōnē landulphi qz qn̄ modus predicatur d̄ eo
cuius est modus est predicatio quiditatiua. hic d̄r qz ē predicatio de
notatiua. igitur 7c. Respondeo 7 dico qz non est p̄dictio. qz superius
dicitur qz talis predicatio est quiditatiua si modus predicatur de con
stituto per ipsum cum sit de essentia ipsius scdm̄ landulphum. hic di
co qz est predicatio denominatiua. quia predicatur non de cōstituto.
s3 d̄ p̄hibili per ipsum. sicut refert dicere homo est rationalis 7 aīal
est rationale. cum prima sit quiditatiua. 7 secunda sit denominatiua.
ita etiam refert dicere deus est infinitus. uel essentia diuina est
infinita. 7 ens est infinitum. quia dico consequenter qz due p̄
me sunt quiditatiue. secunda aut̄ non. sed denotiatiua tantum. Secun

b iij

duſ gradus denoiatiue p̄dicatōis eſt qñ pp̄ia paſſio predicatur de ſuo ſubiecto. Et iſte gradus ē ſecūduſ modus dicendi per ſe. Et ē ſciendū qđ pp̄ia paſſio cū ſit eadem res cū ſuo ſubiecto ſecūduſ ſcotum ⁊ ſuos ſequaces eſt reductiue in illo genere ſeu predicamēto in quo eſt ſuū ſubiectū per ſe. Tertiuſ gradus predicatōis denoiatiue ⁊ formalis ē qñ effectus formalis denoiatiue predicat̄ de ſua cauſa for^a li vt homo nigredine eſt niger. vel qñ actus profluēs a cā formali dī de effectu mediante cā formali. vel qñ effectus dicitur de ſuo immediato principio productiuo. ⁊ iſte gradus eſt quartuſ modus dicendi per ſe. Quartuſ gradus predicationis denoiatiue formalis eſt quādo accidens predicatur de ſuo ſubiecto. ⁊ poteſt fieri nouē mōis poſito qđ petruſ ſit ſbm̄ in omnibꝫ hꝫs. dicendo petruſ eſt bicubitus albuſ. pater. agens. patiens. calciatuſ. ⁊ ſic de alijs. ⁊ iſte gradus eſt depaccūſ. Tertiā predicatio eſt idēptice idēptica. ⁊ hec eſt quādo vtrunqꝫ extremum eſt formaliter infinitum uel alterum eſt tantū formaliter infinitum uel pmiſſiue. Exēplū primi ut eſſētia dīna ē bonitas ee^a dīna ē iuſtitia. ⁊ ſic d̄ alijs. Exēplū ſecūdi ee^a dīna ē filiatio eſſētia dīna ē p̄nitāſ ⁊ ſic d̄ alijs. Exēplū tertij. vt p̄nitāſ ē ēptitaſ. humanitaſ ē emptitaſ ⁊ ſic d̄ alijs. Pro quo notādū ē qđ iſte p̄dicatōeſ ſi ſūt v̄e debēt p̄dicare p̄cretū d̄ p̄creto. vel abſtractū d̄ abſtracto. ⁊ nō cōcretū de abſtracto nec abſtractū de cōcreto. Maxie ſi talia cōcreta ſint adiectiua. Iſta enim conceditur eſſentia diuina eſt generatio. tamen iſta non conceditur eſſentia diuina generat vel generatur ſecūduſ magiſtrū ſn̄ia p̄. v. di. p̄. Sup̄ quo v̄bo dat̄ a ſcoto pulcherria r̄la qđ qñ ſubiectū ē vltia abſtractōe abſtractū ⁊ predicatū ex ſua rōne formalis nō ē aptū natū p̄dicari niſi formaliter propoſitio nō ē v̄a niſi ſit i p̄mō d̄dī p̄ ſe. rō ē qđ ſubiectū ⁊ predicatū modos d̄dī oppoſitoſ dīcūt ⁊ ſibi icōpoſſibileſ. vñ de tali ſubiecto ſic vltiate abſtracto nō pōt v̄e p̄dicari niſi per ſe primo mō uel idēptice. hāc propoſitionem declarat ſcotuſ ſic. Videmus enim qđ in ſubſtantijs ſiue in p̄dicamēto ſubſtātie ē vna abſtractio tm̄. ſ. qđiatuſ a ſuppoſito pp̄ie nē quia ſbe nō ſūt nate p̄cernē aliqd alteriuſ nē. iō prima ibi abſtractio maxima eſt abſtrahēdo naturā būanā a ſuppoſitiſ que vere ſūt illiuſ nāe

sicut abstrahitur cū recipiatur hūanitas nō remanet ulterius alia abstractio, et iō istud ut sic pceptū ē p̄cise ipsūmet, q̄ cuilibet alij extraneū ē. sicut dicit Avicenna. v. metha q̄ equitas est tñ equitas et nihil aliud in accidentibus at quāto plura possūt p̄cernere tāto plures p̄nt fieri abstractiones. vnde q̄ accidentia absoluta cōcernūt duo. s. supposita alterius nē et indiuidua nē p̄p̄e l̄z a supposito alterius nē abstrahāt tñ cōcernūt indiuidua p̄p̄e nē sicut albū cōcernit lignū et hoc album siue hāc albedinē et illā. et iō p̄nt ibi fieri due abstractiones. s. accidentij a s̄b iecto puta albedinis a ligno. et ultra aliā. s. q̄ditat̄ a supposito vel singulari puta albedis ab hac albedie. et illa q̄ sūt indiuidua sua. Et hanc circūloq̄mur p̄ albedieitatē uel p̄ hoc q̄d dicitur q̄ditas albedis. et ista nō p̄cernit aliq̄d subiectū nec suppositū eiusdē nē nec alterius. i. relatiōib⁹ ē q̄ plura cōcernūt adhuc plures p̄nt fieri abstractiones. Cōcernit .n. relatio suū p̄p̄uz indiuiduū fūdamētū et subiectū. et fm hoc p̄nt ibi fieri tres abstractiones. vna r̄lōnis a s̄b̄tō. sc̄da r̄lōnis a fūdamēto. 3. q̄ditat̄ a supposito. et iste abstractiones sic se h̄nt q̄ l̄z abstractio fiat a posteriori et extrinseco nō tñ a p̄ori et intrinseco. exēplū hoc cōcretū q̄d ē cā dōr d̄ igne q̄ gnāt calorē i ligno. s. abstrahēdo a subiecto remanet adhuc p̄crecō ad fūdamētū. puta si dicat̄ potentia cāndi calorē. Calor .n. ē potētia cāndi calorē nō tñ ignis ē potentia cāndi. Adhuc pōt fieri abstractio ulterior ad p̄p̄rium genus. puta si dicat̄ cālitas. et tunc nec ignis nec calor recipit predicationē ipsius. tñ hec cālitas est causalitas. Ultima abstractio qualis ē in substātijs ē per hoc quod dicimus quiditas cālitat̄. et hec de nullo alio predicat̄. Ex predictis app̄et q̄ sit vltima abstractio cuiuslibet rei q̄a q̄ditat̄ absolute sūpte ab oī eo q̄d ē quocūq̄ mō extra rōnem q̄ditat̄. i. q̄ q̄dem abstractiōe n̄ aliō inuenit̄ seu itelligit̄ p̄cise re uel rōne nisi quod ē ipsius q̄ditat̄. Et dicūt q̄dā q̄ terminus vltimate abstractus i p̄positiōe subiectus includit vnū sincathecorema. puta inq̄rtum vel formaliter p̄mo° uel q̄d fatiue vel idēptice. et sic de alijs. Circa aliū terminū p̄positiōis doctoris. s. q̄ p̄tūm de quocūq̄ predicat̄ nō pōt predicari nisi formalr. Notādū ē q̄ substātiua noīa p̄nt dupl̄r predicari in dīnis q̄nq̄z formaliter ut deitas est deitas. q̄nq̄z per idēptitatē ut deitas est sapia. sed

adiectiva si predicantur de necessitate formaliter et denominative formaliter predicantur. et hoc quia sunt adiectiva. nam ex hoc quod adiectiva sunt significant formam per modum informantis. Et ideo de nullo vere dicitur nisi quod se habet per modum informantis de quo vbi formaliter dicitur. talia sunt non tamen adiectiva nomina. sed omnia participia et verba. Semper enim in suo modo significanti includunt adiacentiam et modum formalem respectu alicuius talis suppositi. et ideo predicantur quasi secundum modum dicendi per se. quod ergo predicantur idemprout est ipsa predicari modo opposito suo proprio modo dicendi vel predicandi. Huius intellectus patet maior ista abstracta. quam subiectum est abstractum. ultimum itaque est abstractum ab omni quod est extra rationem eius. et predicatum non potest predicari ex ratione formali nisi formaliter et modo inherens siue quasi inherens istud predicatum non potest vere dici de illo subiecto nisi per se primo modo. quia istud predicatum precise natum est formaliter predicari. ideo non potest saluari veritas per idemproutatem tamen. quia subiectum est ultimum et summa abstractione abstractum. ideo non potest stare per aliquo qualitercumque alio a se. sed precise pro se formaliter. Et ideo oportet quod sua ratio precise formaliter esset idem illi predicato quod non posset esse nisi illa ratio precise includeret predicatum. patet ergo propositio. et si fiat syllogismi expositio vel aliqui alij debent solui per artem datam in primo priorum. vbi quod maior vel minor reducatur ad propositum nem de omni si sint affirmativi vel de nullo si sint negativi. Quanta predicatio est tamen essentialis. et ista est tamen in divinis quam ponit Hilarius de trinitate. et est ista in qua denotatur substantialitas et origo. ut filius est de eo patris per se essentialiter vel substantia denotatur substantialitas et per se patris origo. Si quidam an ista sit essentialis filius est de essentialiter vel filius est essentialiter. Ad primam respondet secundum scotum di. v. p. scilicet quod non propter dicitur aliqua persona esse de essentialiter absolute sed addendo cum substantia personam aliquam originantem bene dicitur quod aliqua persona originata est de substantia illius persone. ita quod hec filius est de substantia divina non est ita procedenda sicut hec filius est de substantia patris quia per secundam exprimitur cum substantialitas et origo per genitivum constructum cum casuale propositionis. per primam autem non notatur aliquid originans. Ad aliam dicitur quod secundum augustinum dicat filium esse filium essentialiter patris. xv. de trinitate.

ca. xviiiij. Et doctor quidā dicat illā eē propriā tñ vř pbabilius dōz qđ
quicūqz relatiuū pstruit cū aliquo i tali habitudine casuali i qđ natū est
aliquid terminare illā relationē ut correlatiuū tūc pstruit cū illo precise
vt cū correlatiuo. Exemplū př pstruitur cū relatiuo i habitudine gen-
tīui. sille i bitudie datīui ē scđm cōem sermonē vř qđ cū quocūqz con-
struat tale relatiuū expresse in tali habitudine casuali illud nō ē cor-
relatiuū hř relatiui. Ad. n. dicimus iste canis ē filius hoīs qđ ē fili⁹ et
est hoīs vt dñi canis. ita qđ li hoīs pstruit cū li canis exui possessiōis
vel possessoris. s3 vř significare qđ pstruat cū li canis i relatiōe rela-
tīui ut přis. ita igit i ista filius essētie vř li eēntie accipi ut correlatm
illius relatiui cū quo pstruit tunc ad augm qđ vř huic pđicē dicēdo
filius ē eē. dico qđ d3 itelligi qđ sit pstructio i trāsitiua. vt filius ē essē-
tie. i. filius ē essentia. nō āt d3 itelligi qđ sit pstructio trāsitiua. qđ alias
esset falsa. ut dictū ē. Et si dicat qđ ad istā filius est de sba přis videt
seq ista filius est essentia patris. nego sequelā. qđ přis notat relatio-
nē inter filiū t essentiā sicut suū correlatiuū qđ non notat añs. sed tñ
notat sbālez in essentia cū originatione notata in illo qđ pstruitur cū
essentia. Sic ergo p3 qđ ad vnitatem ppositionis essentialis. vt hic ca-
pit requir qđ sit pśbālitās t origo. Alterius notādum est qđ possu-
mus inuenire multos gradus i vnitāte. in pmo gradu est vnitas agre-
gationis que est minima in aceruo lapidis. in secundo est vnitas or-
dinis que aliquid addit supra aggregationem. tertia est vnitas p accñs
ubi ultra ordinem est informatio. licet accidentalis vnus ab altero
eoz que sunt sit vnū. in quarto est p se vnitas ex picipijs essentialib⁹
ex p se actu t ex se p se pō. in qnto ē p se vnitas simplicitat qđ ē vera
idēptitas. qđqd. n. ē ibi est realiter idē cui3 t non tñ ē vnū illi vnita-
te vniocationis sicut in alijs modis. Ultra autem omnes istas idē-
ptitates est idēptitas formalis. vt dicit scotus secūda distin. primi
sententiarum. Istis notatis pono duas conclusiones quarum pma
accipio in passu preallegato que est diffinitio idēptitatis formalis
data a scoto. distinctione secunda primi. Voco autem idēptitatem
formalem ubi illō qđ dī sic idē includit illud cui sic ē idē i rōe sua for-
li t p se primo mō. Vide bñ hanc diffinitionē t videbis qđ de itētoe

doctoris fuit q̄ inferius ē idem formaliter supiori, quia dicit doctor
q̄ illud qd̄ sic ē idē, s. formaliter includit illd̄ cui sic ē idē. Claz̄ ē q̄ su
pius non includit inferius in rōe sua formali 7 p se primo mō s3 ponit̄
e3, nisi dicas q̄ ponitur actiuū p passiuo ita q̄ sit sensus, illud dī esse
idē formaliter alicui q̄ includit in sua diffinitione seu rōe sua forma
li 7 p se pmo°. Set ista expositio v̄ extorq̄re textū. Ad. n. v̄ v̄simi
le q̄ iste doctor q̄ fuit ita subtilis 7 q̄ etiā p̄mus āple locutus est d̄ for
malitatibus posuisset suā diffinitionē sic obscurā. Ex quo inferūt
duo conelaria, primū ē q̄ oīa p̄dicata quiditatiua supiora 7 oēs dīe
essentiales 7 modi intrinseci nō sūt idē formaliter suis p̄stitutis, siue
inferioribus bñ e3. Aliq̄ tñ āpliāt idēptitatē formale 7 dicūt q̄ omīa
ista dicūt̄ esse idē formaliter quibus puenit tñ vna ratio formalis 7
quiditatiua sicut sūt oīa indiuidua eiusdē sp̄ei, s3 hoc ē īproprie 7 abu
siue vti idēptitate formali. Secundū conelariū q̄ nullū subiectū
est idē formaliter suo acc̄nti nec e3, q̄ l3 acc̄ns icludat s̄b̄m ī diffinitio
ne additamentali, nō tñ in rōne sua formali 7 p se, pmo°. Essentie. n.
p̄dicamētoz sūt imp̄mixte scōz themistū qd̄ debet intelligi formali
ter. Secunda conclusio istius articuli est q̄ illa distinguūt̄ forma
liter que habent aliā 7 aliā formalitatē q̄z neutra alterā includit ī rō
ne sua formali, 7 per se primo mō sicut dicimus q̄ subiectū 7 p̄pria
passio distinguuntur formaliter. Ex ista conclusione inferūt̄ duo
cor°. p̄mū ē q̄ eēntia dīna a relatiōibus distinguūt̄ formaliter, q̄ p̄ce
ptus absoluti nō icludat q̄ditatiue cōceptū relatiui, nec e3. Secundū
conelariū q̄ oīa attributa in dīnis, vti sūt intellectus 7 volūtas si fas ē
attributa nominari sapientia bonitas 7 iustitia ab eēntia diuina 7 a se
inuicem 7 essentia a relationibus formaliter distinguuntur. Sed
dices videtur q̄ in diuinis non sunt plures formalitates, quia fōma
litas dicitur a forma, sed in diuinis non sunt plures forme, ergo nec
plures formalitates. Respondeo q̄ argumentum nihil valet, suppo
nit enim quod superius negatum est, s. q̄ formalitas dicatur a fōma
sicut capius formā, 7 l3 admittatur q̄ formalitas a forma dicat̄ adhuc
tñ argumētū nō v3, q̄ similiter arguerem essentiale dicitur ab eēntia
sed in diuinis sunt multa essentialia sc̄dm dionisium, ergo sūt multe

essentie si istd argtm n v3 nec tunc. q istd n valeat pz. qz pcludit pclu
sionē hēticā. 7 iō p me 7 p te dico ad pntiā q nūq bñ arguit a pluri
ficatōe pnti ad plurificatōem aūtis maxie i dīnis. imo nec etiā i crea
turis. vñ lz ista pñā sit bona. iste hō ē sciens vel qlis. ergo h3 sciam
vel qlitatē. tñ n seqt iste hō h3 plures scias uel qlitates. ergo ē pluř
sciētes vel plures qlēs. Dices q nihil ē ponēdū i dīnis nisi qd hñ a
rōne naturali vel a fide. vel a sacra scriptura vel ab aliquo doctore
auctētico. sed iste formalitates n hñtur ab aliquo istoz q debeāt pōt
in diuis. ergo n sūt ponēde. Breuiter dico q sicut ex vna d necessa
rio 7 vna d ptingenti ifert vna d ptingenti ex pmo pōz. ita q ibi ē bo
na pñā. ita dico q ex vna credita 7 ex alia naturaliter cognita p bonā
pñam pōt iferri vna credita. mō sic ē q credimus 7 catholice cōfiteur
q essentia dīna ē cōicabilis 7 d fco cōicat tribus psonis 7 est absolu
tissima pñitas nec ē cōicabilis. nec cōicat. nec ē gns absolutū. Isti p
positōi addo vnā aliā nālter euidēter. q qñcūq aliq sic se hñt q ali
qd puenit vni ex natura rei seduso ope itellectus qd n puenit alteri
ē ibi distinctio ex natura rei. Et qñ vnū ē absolutū a pte rei formali
ter 7 qditatiue 7 aliud n. imo ē formaliter relatiū illa dicūt distinctas
formalitates. isti vltie ppositōi adde pcedentē 7 realiter pcludes q i
dīnis sūt plures formalitates. Et pfirmat p btiū Aug. dicentem q
alio pñ ē 7 alio pñ ē pñ. qz pñ ē ee^a dīna. sz ē pñ pñitate. Ex hoc clarū
est q ē distinctio iter eēntiā dīnā 7 pñitatez. 7 similiter d alijs dōm
ē. Itēz Hilarius d trinitate dicit q n efficit creaturā sed ptās igr
7c. Itē genus 7 dria gnē distinguūt 7 plusq gnē. qz fm phūz. iij. topi
coz dria n pncipat genus nec e3. 7 tñ n realiter distinguūt. igr 7c. pro
bat etiā rōe. qz i diffinitōe esset nugatio. Et si arguat in tertia fi
gura sic oīs hō est formaliter rōnalis. ergo rōnale est formaliter aīal.
Rñdet breuiter q lz ex necessarijs nūq seqt nisi necessariū. tñ ex p
positōibus p se n sequūt ppositōes p se nec ex ppositōib⁹ formalib⁹
7 qditatiuis sequūt ppositōes formales 7 qditatiue. 7 si p pdcā argu
at itez negādo distinctōem formalez i dīnis. sic nulla essentia diuina
distinguit formaliter ab essentia dīna pñitas est essentia dīna. 7 si
militer filiatio bonitus sapia. 7 sic de alijs. igr pñitas nō distinguit
formaliter ab essentia diuina pñā est formalis in qrtō pme. Maior ē

istorum formalizatiū. q̄ nihil a se distiguū ex nā rei et formalr mior ē.
 catholica ergo p̄ va qd ē ppositū. p̄ nā nō peccat nec i mā nec in for.
 Rñder q̄ nec iste fillus nec oēs tales siles valēt ex eo q̄ non regulā
 tur p dici d̄ oī vel dici d̄ nullo. ita q̄ fiat distributio i termino vel extra
 terminū. i nuō vel extra nūez. et tūc maior erit falsa in pposito et a no
 bis negata et n̄ pcessa. v̄z ista nihil q̄ ē ee^a dīna distiguū formalr et
 ex nā rei ab eēntia dīna. Et breuiter i oībus talibus silogismis i ppo
 sitione q̄ ē d̄ nullo d̄z poni n̄l qd ē. Et i ppositōe q̄ ē d̄ oī d̄z poni oē
 qd ē. Adhuc circa p̄dca incidūt due difficultates q̄z p̄ma ē q̄ ex
 eo q̄ dcm ē q̄ attributa i dīnis distiguū a se inuicez et ab eēntia dī
 uina formaliter. iō q̄rit utz qd̄z attributū hēat p̄paz infinitatē for^alr
 distictā ab ifinitate dīne ee^a cū p̄dicatio vnus d̄ altero sit va p idēpti
 tatē ut dcm ē. Rñdeo breuiter q̄ oīa absoluta coīa trib⁹ psonis hñt
 p̄paz infinitatē formaliter distictā ab ifinitate dīne eēntie. v̄ez est
 tñ q̄ oīa sūt ifinita radicalr ab ee^a dīna. l̄z nō formaliter ut dcm est.
 Secūda difficultas ē v̄tz p̄cretū et abstractū distiguū formaliter. sū
 ex nā rei. v̄bi gr̄a hō et hūanitas. dico q̄ non. imo sola rōe distiguū
 qd̄ p̄z p̄mo p scotū dicētē q̄ p̄ p̄ritas gnatio gnāt generare nō disti
 guū nisi p mōs significādi gr̄amaticales q̄ sūt i voce ab intellectu. Et
 si dicas q̄ p̄cedimus istā hō ē risibilis et negamus istā hūanitas ē ri
 sibilis q̄ hūanitas ē vltiāte abstractū. g^o ōz q̄ sit aliq̄ disti^o iter hoīez
 et hūanitatē. Rñdeo q̄ vna non d̄r va plusq̄ alia nisi pp mōs signifi
 cādi vel cognoscēdi q̄ sūt ab intellectu et n̄ a re ip̄a. et sic p̄z q̄ tñ disti
 guū rōe. Si. n. p̄cise stemus in re dico q̄ qcqd̄ uest hōi inest hūani
 tati. q̄ nulla ē ibi penit^o distictio. et hec de tertio arti. minus p̄ncipali.

Quātū ad q̄rtū articulū i quo vidēdū ē d̄ idēptitate et disticti
 one reali. Notādū ē p̄ q̄ multiplex ē p̄oritas. p̄ma ē p̄fecti
 onis. et sic dicimus q̄ in vnoquoq̄ genē ē vnū p̄mū. i. p̄fectis
 simū. alia ē p̄oritas gnatiois. et sic illa q̄ sūt p̄ora generatōe sūt posteri
 ora p̄fectōe saltē si p̄us p̄currat intrinsicē ad eē posterioris. alia ē pri
 oritas nē et est q̄n p̄us quātū est de se non habet repugnātiā q̄ sit sū
 posteriori. licet hoc sibi repugnet aliquando pp idēptitatem realē cū
 posteriori. uel p̄pter aliquid aliud extrinsecuz priori. Aliq̄ tñ scotiste

dicūt q̄ p̄oritas nē uel eē p̄us natura non ē eē in aliquo p̄ori simplici
ter loquēdo in quo non sit posterius. sed est p̄suppositio huius ab
hoc. Et istud confirmat franciscus in primo aliquā etiā p̄oritas natu
re dī illa q̄ est inter naturā ⁊ naturale. Aliquādo dī q̄ est inter for
litate ⁊ formalitate in eadez natura. ⁊ hoc ē tā in dīnis q̄ in creatu
ris. ut dicit petrus de aquila li. p̄. di. ii. dicit. n. q̄ p̄oritas duo dicit. p̄
mū ē p̄gressus de non eē ad esse in altero. ⁊ sic dicit imp̄fectōem quia
stat cū alietate nāz 1^m qd̄ dicit ē p̄suppositio huius ab hoc. ⁊ isto mo
do non dicit imp̄fectionē. q̄ potest stare cū idēp̄itate nē. Et sic i deo
est p̄oritas nē isto sō modo remota imp̄fectōe p̄mi mōi. Et p̄ istam
distinctionē vel declarationē possunt solui oēs auctoritates dicentes
in diuinis non esse p̄us nec posterius. Alia p̄oritas est durationis. p̄
quo notandum q̄ triplex est duratio. prima est respectu dei. ⁊ sic eter
nitas est eius duratio. ⁊ ideo sic. nihil est p̄ius duratione in diuinis.
secunda est respectu angeli ⁊ aliarum rerum permanentiū ⁊ talis du
ratio vocatur eūm. tertia est respectu entiū successiuorum. vel q̄num
ad suum esse. vel quantū ad suum fieri. ⁊ talis duratio est tēpus. alia
p̄oritas est p̄oritas originis d̄ q̄ ait Aug. p̄ d̄ trinitate q̄ nihil gignit se
ip̄s ⁊ ista est tā i dīnis q̄ in creaturis. ⁊ semp̄ oī q̄ sit distin^o realis in
ter originās ⁊ originatū. siue inter p̄ducens ⁊ p̄ductū scdm̄ scotum p̄
oritas originis est qua quis sic intelligitur esse a se. posterioritas ori
ginis est quo quis dicitur vel intelligitur esse ab alio. vnde fr̄ciscus
in prologo q̄one prima in fine dicit q̄ primū signum originis est es
se a se. ⁊ secundum est esse ab alio. verumtamen p̄ius ⁊ posterius ori
gine accipiunt. p̄ priori ⁊ posteriori natura. sicut exponebat petrus d̄
aquila in secundo membro. ⁊ sic dicimus q̄ pater p̄ius origine est
beatus q̄ generet quod non est intelligendum. ut clarum est q̄ sit bea
tus a se ⁊ q̄ generet ab alio. sed q̄ a n̄q̄ generet p̄erigir eē bt̄s.
Scdo notādū q̄ realitas dī a reali. reale vō a re. Res at̄ ut ad p̄posi
tū spectat sūit a rar^o. a. u. ⁊ talis ē triplex qdā ē eē sicut est ip̄a qd̄itas
absolute p̄siderata qdā exi^o. ⁊ tal ē i oī p̄nto. qdā vō s̄b̄sistētie ⁊ talis
ē i p̄nto s̄b̄e solū i p̄posito at̄ reale sūit a re 1° vel 3° dca. n̄ at̄ a re ef
fēne. q̄ i dīnis ē distinctio realis. ⁊ tñ ibi ē tñ vna essentia. nec sumit

a re dca a reo. ris. q^d e cois ad oia etia imagiabilia. q^d tuc iter chimerā
7 aliud ficticiū eēt distinctio realis. 3° itelligedū q^d i diuis res p^r sui 2^r
vno^o eēntialr 7 sic e tū vna res. q^d vna eēntia 7 vna exntia alio m^o p^a
liter 7 sic i diuis sūt tres res subsistētes. Istis p^rsuppositij pono du
as p^rclusiōes de idēptitate 7 distinctōe reali. q^d p^rma e ista. illa sūt idē
realr q^d sic se hnt q^d vnū nō pōt eē sine alio seu vnū ipossibileē separi
ab alio absq^z p^rdictōe. Et cū hoc q^d ipossibilitas sepatōis nō pueniat
a cā extrinseca. 7 q^d vnū respectu alterius non sit originās 7 aliō ori
ginatū. 7 q^d nō sint i pluribus rebus realr distinctij. Des iste tres parti
cule sūt accipiēde copulatine ita q^d vna cōditio nō iussit sine alia. vñ
nō v3 p^a hoc nō pōt eē sine illo. g^o e idē realr illr q^d tūc q^d r o q^d iest esse
tie dīne p actū intellectus dīni eēt realis. q^d q^dqd e idē rei e reale pñs
e falsū. vt p3 ex. xxx. di. aut q^d talis eēt eadē illi eēntie. q^d ipossibile est
illi eēntie eē sine ea pñs e falsū. q^d si talis rlo posset eē noua. tūc itel
lectus dīnus posset mutari. 13 talis ipossibilitas puenit a cā extrinseca.
q^d ab intellectu dīno. Silr p3 phūz p^rdictio e celū eē sine motu nō q^d
e ex cā intrinseca i celo s3 ex cā extrinseca mouēte. nō tñ seq^r q^d celuz sit
motus realr 13 nō possit eē sine eo. ista p^rma p^rditio pbat a doctore i vo
di. i. sic q^d sicut p^rdictio dicta d aliqbus e via pcludēdi distinctōem ita i
possibilitas recip. ēdi predi. a ion. p^rdictioz p^rinētiū ad eē e via cō
cludēdi idēptitatē i esse. 7 hoc ubi nō e depēdentia eēntialis q^d requirit
distinctōem manifestā. p^ra p^rditio p3 q^d nihil se ipm. pducit. tertiā vo p
ditionē nōnter posui pp relatōes q^d 13 nō sic se habeāt q^d vna possit
eē sine alia vel q^d vna sit. pducēs 7 alia. pducta. q^d tñ sic se hnt q^d fūdā
tur i pluribus rebus realr distij sicut p3 d p^ri. itate 7 filiatōe de dua
dus similitudinibus 7 eq^litibus iō realr distinguūt. Et quo ifero ali
q^d cor^a p^rmū q^d oia. essentialia 7 notionalia essentie dīne vnica realita
te reāt. Silr oia attributa sūt eadez realr 7 cū eēntia 7 cū se inuicē 7
cū psonis dīnis 7 psonē dīne cū eē^a dīna s3 conelariū q^d oēs dīe es
sēntiales mōi intrinseci i eodez supposito vnica r^ralitate reāt. tertiū cor^m
q^d omne sup^r e idēz realr cū suo inferiori. 7 si dicas q^d distinguūt rea
liter. dico q^d iste due sūt pcedēde hō e idē realr cū sor. 7 hō distinguūt
realr a sor. q^rtū cor^m q^d illa q^d sūt i po^a obiectia nec distinguūt realr nec
sūt idē realr. q^d ad idēptitatez reales 7 distinctōez regitur q^d vtrunq^z

extremū sit aliqd positiuū exñs. z ex hoc p3 qđ diffictio realis ē illa c^o
extrēa hñt aliā z aliā realitatē formalr positiuā exñtie vel saltē subsi
stētie. dñr nōr aliā z aliā realitatē pp sbñ z ppaz passionē qđ realr nō
distinguit. qđ nñ hñt nisi vnā realitatē exñtie. Dñr realr positiuā pp ne
garōes z pñatōes. dñr actualr exñtez pp qđitates diuersaz spēz. qđ q
ditas ut qđitas nō hēt exñtiā p se. dñr saltē subsistētia. qđ dñis est tñ
vna exñtia lz sicut tres subsistētie. 2^a p^o h^o arti. ē ista qđ illa sūt disti
cta realr qđ sic se hñt diffictie qđ vnū pōt eē sine alio uel qđ vnū ē pdu
cēs z aliud. pductū uel qđ sūt i plib^o rebus realr distincti. z dixi distiūti
ue. qđ ad iferēdū diffictionē realē sufficit hñe aliquā istaz pditionū p
ma ps. pbat p doctore i fo di. i. Nihil ē idē realr a sine quo a pōt eē
realiter sine pditionē qđ aliter idē sil eēt z nñ eēt qđ vñ eē oppositū pmi
pncipij. ex quo pñ^o vñ stari pcludi diuersitas entij. qđ si dñ aliquibus du
obus dicāt pdictio^a eodē mō quo dicūt dñ eis vidēt eē nō idē. z ita si
pdictoria eē z nō eē dicāt dñ eis vidēt esse nō idē i esse siue nō idez ē
z pfirmat rō qđ si ista ppositionē illa sūt disticta realr quoz vnū pōt
manē sine altero negaret. pteruus nō vñ reliq vñ possit diffictio etiū
pbari. dicēt. n. pteruus qđ nñ tñ plures nē ut i ba z a cōia sūt eadem sz
qđ sor. z plo vel fontes z lapis nō differunt realiter. z si arguas p sor.
pōt esse sor. nñ exñte plōne. g^o distinguūt realr negabit tibi pñā. qđ pro
teruus negabit tibi ppositionē cui inniteris qđ negata pit tota doctria
phi^o. vij. topicoz qđ docet qđ pblema faciliter destruit p pditionē iue
tā sz difficulr pstruit. si at neget ppositio ista nñ vñ posse dñstrui qđ si nñ
dñstruit p pditionē nec p^a aliquā aliā oppositionē aut saltē nō faciliter.
ex quo ifero qđ totū distinguūt realr a suis ptib^o loqñdo dñ toto eē^a li ite
grali z qñtatio. 2^m cor^m qđ res grūz actualr exñtes. silr z idim^a tā eius
dē spēi qđ diuersaz spēz eiusdez pdicantij actualr exñtes realr distin
guūt. etiā mā z forma realiter distinguūt. tertij conelariū qđ tres pso
ne dñe distinguūt realr a se iuecz. z nñ sūt idez realr nō obitāte qđ vna
nō possit eē sine alia. qđ hec nñ ē nisi pp vnitates eē^e. Dices arguendo
p qđqz vni z eidez simplr sūt eadez simplr illa iter se sūt eadez p^o po
rū z p^o phicoz. sz pñone dñe sūt idez realiter eē^e. g^o iter se sūt eedem
realr. Dico breuiter omīssis multj solumib^o qđ illa regula dñtelligi qđ

si aliq̄ vniatur vel idemtpificentur realiter vni tertio q̄ sit hoc aliqd̄
i. icōicabile. illa etiā idētpificabūtr iter se. Si vō illd̄ tertiū se hēat.
vt q̄le qd̄ et vt cōicabile. non o3 q̄ illa idemtpificata in vno idētpificē

Quatur inter se. Et hec de quarto articulo minus principali.
Adū ad. v. arti q̄ ē d̄ idētpitate et distinctōe essentiali noto aliq̄
p̄ q̄ duplex ē ordo eēntialis vt ad p̄ns sufficit vnū ē s3 qd̄ et q̄n po
steri^o d̄pēdet sic a priori q̄ l3 non possit eē sine illo p̄ potētiā nālē pōt
tū p̄ potētiā dīnā sicut ē d̄ accēte respectu sbe saltē d̄ aliquo et de sba
respectu cāz faz extrisecaz. Alius ē ordo eēntialis simplr et iter illa
q̄ sic se hnt q̄ iplicāt d̄ditōez etiā p̄ q̄ncūq3 potētiā posterius esse sine
p̄ori. et accipio ibi ordinē essentialē p̄ d̄pēdentia eē^{li}. et sic dico q̄ q̄n
cūq3 aliqd̄ h3 ordinez essentialē isto fo^o ad aliud i rōe d̄pendentj ad i
depēdēs tali d̄pendentia idētpificat realiter cū sua d̄pēdētia sicut di
co d̄ creatura et sua d̄pēdētia quā h3 ad dūz et d̄ toto respectu suaz p̄ti
uz. Scdo notādū q̄ idētpitas eēntialis capir̄ duplr. vno^o p̄ illa idē
ptate q̄ aliq̄ idētpificat vni eē^{li} singulari et sic iter idētpitatez eēntialē
et realē nō ē d̄ria p̄ter q̄ i d̄inis q2 l3 tres p̄sone dīne sūt eedē realiter
vni essentie singularissie. et p̄ p̄ns dicūt eē idēz eē^{li} liter nō tū dicūt eē
idēz realiter. In creaturis vō nō ē istātia qm̄ oīa eadez essētiāl^r sunt
eadez realiter. fo^o capir̄ idētpitas eēntialis p̄ illa idētpitate q̄ aliq̄ di
cūt eē d̄ essentia alic^o siue p̄currāt it̄isice ad essentia alic^o. Istis nōq̄
pono duas p̄nes. p̄ia q̄ oīa illa dicūt esse idēz essentialiter q̄ idētpi
ficat realiter vni essentie singularissie capiēdo p̄^o idētpitatē essētiālē
vel q̄ sūt d̄ essentia it̄iseca alic^o capiēdo idētpitatez essentialē. fo^o.
Ex quo ifero q̄ q̄cūq3 idētpificat cūcūq3 singulari mūdi siue i diu^o
siue supposito illi sūt idēz essētiāliter. Scda p̄ q̄ illa distiguūt essē
tiāliter q̄ hnt diuersas nās siue essentias realiter distinctas. vel q̄ nō
p̄currūt ad rōez it̄isecā et essentialēz alicuius s3 duo m̄bra posita i p̄
dēā diuisiōe d̄ idētpitate essentiali ad quā p̄formiter posset dari vna
alia diuisiō d̄ distinctōe essentiali. Intellige tū q̄ ad distinctōez vel
idētpitatez essentialēz. et silr ad quācūq3 idētpitatez vel distinctōem q̄ ē
secluso ope it̄ellectus reqrūt extrēa esse positiua et exītiua. q2 accūs nō
pōt h̄re nobilius esse et vīus q̄ suū sōtū vel fūdamētū. Et si q̄ras q̄
cū ego non s3 realiter idēz cū ātirpō vt claz est. Nūqd̄ bene seq̄r q̄

sub realr distict⁹ ab eo. Dico q^d n. s. bñ seq^r q^d sub sibi nō idez. 7 sic d^r
alijs. Et hec de quinto articulo minus principali.

Quātuz ad. vi. arti. q^d ē d^r idemptitate s^ubiectia 7 eius distictōe ē
duplex modus dicēdi. p^rimus q^d illa dicūtur eē idez se totj subie
ctie q^d q^ditatie pueniūt i aliq^d realitate potēriali 7 p^rhibili p^r realitatē
orie. Et p^r oppositū illa distiguūt^r se totj subiectie q^d i nulla tali reali
tate q^ditatie pueniūt. 7 ex isto⁹ dicēdi elitiūt^r tria cor^a. p^rimū q^d q^dcūq^d
iccludūt idez genus q^ditatie sūt idez se totj subiectie. scōz conelariū q^d
oīa p^rdicamēta a se iuicez de⁹ etiā 7 creatura. se totj s^ubiectie distiguūt^r
tertiū conelariū q^d p^rone d^rine se totj subiectie distiguūt^r 7 sic scōm
istū modū dicendi idēptitas subiectia est iferius ad idēptitatem obie
ctiuā. 7 distictio obiectia est supius ad distictōez subiectiuā. Quēcūq^d
.n. sūt idē se totj subiectie. lūt idez se totj obiectie 7 nō e⁹. 7 q^dcūq^d di
stiguūt^r se totj obiectie distiguūt^r se totj s^ubiectie. 7 nō e⁹ s^uz istū modū
dicēdi q^dre tē. Alius modus dicēdi est q^d illa dicūtur idez s^ubiectie quo
rū realitates p^rnt simul eē i eadez re uel p^r idēptitatē realez uel p^r mōz
iformatj vel iformabilis. Et p^r oppositū illa distiguūt^r se totj subiectie
q^dz realitates nō possūt simul eē i eodez nuō altero p^rdictoz mōz v³
vel p^r modū iformatj vel p^r modū iformabilis vel p^r idēptitatē reale. ex
hoc iferūtur aliq^d cor^a. p^rimū q^d oīa q^d sūt i d^rinis sūt idē subiectie. scōm
q^d oīa i vno idiuiduo siue sint supiora siue accidētia absoluta siue re
spectiua sūt idē subiectie. tertiū conelariū q^d duo idiuidua eiusdē sp^rei
maxie d^r p^rdicamēto s^ube 7 etiā alterius sp^rei cōplete eiusdē p^rdicamēti
distiguūt^r se totj subiectie. q^rtū conelariū q^d duo p^ria 7 duo rela
tiua opposita maxie d^r scōdo mō relatioz similiter orie eē^a liter diuidē
tes genus distiguūt^r se totj s^ubiectie s^um istū modū dicēdi. Et si que
ras q^d istoz mōz ē p^rbabilior. Dico q^d vterq^d est p^rbabilis nec est d^ria
iter eos nisi i mō viendi vocabulo. 7 ideo q^d voluerit tenē alterz illoz
dicat p^rnter. 7 hec de sexto articulo minus principali.

Quātū ad septimū. s. d^r idēptitate obiectiua 7 eius distictōe di
co breuiter q^d illa sūt idez obiectiue d^r q^dbus pōt p^rdicari aliq^d
ptūm q^ditatie siue illd^r sit limitatū siue trāscendēs siue dicat realitatē
potentialez siue nō. 7 illa distiguūt^r se totj obiectie d^r q^dbus non pōt

c ũ

p̄dicari tale p̄dicatū q̄ditatiē. ex hoc iſerūt aliq̄ cor^a. p̄mū q̄ dēns ⁊
 creatura sūt idēz se totj obiectiue ⁊ etiā. x. p̄dicamēta s̄m q̄ passiōes en
 tis a se iuicez ⁊ ab ente distiguūt se totj obiectiue. tertiū conelariū
 q̄ drie vltie ⁊ breuiter oīa illa q̄ sūt p̄mo diuersa distiguūt se totis
 obiectiue. p̄ quo notādū q̄ aliō est dicē aliq̄ esse diuersa vel dīa. nā
 dīa sūt alicui idē entia hoc est dictū i aliquo q̄ditatiē pueniūt ⁊ i ali
 quo q̄ditatiue differūt. alioqn nō esset status idifferentibus. diuersa
 sūt q̄ i nullo q̄ditatiē pueniūt iuxta qd̄ dicit scotus q̄ oīs dīa dīum
 reducitur ad aliq̄ p̄ diuersa hoc nōto pbat sic ppositū rōne scoti grā
 exēpli accipiāt duo dīa. ⁊ sicut sor. ⁊ plato. sor. ⁊ plato i aliquo cōuēi
 unt ⁊ p aliqd differūt. vt p̄ ex supposito. accipiāt ergo illa p q̄ diffe
 rūt ⁊ sint a ⁊ b uel ergo a ⁊ b sūt diuersa vel dīa si sūt diuersa hēo p
 positū. s. q̄ ista distiguūt se totj obiectiue si sūt dīa q̄rā sicut p̄us. uel
 ergo erit processus in infinitum quod est inconueniens vel stabit ad
 aliqua que se totis obiectiue distiguūt. ⁊ hec d. vij. art. principali.

Quātū ad vltimū art. p̄n. ipalē p̄ p̄plimēto h^o q̄onīs q̄ ē illatiū^o
 ⁊ iuestigatiū^o idēptitātū ⁊ distictōuz p̄ diuidēdo i duas ptes p̄n
 cipales sic pcedā i p̄ pte dabit modus vñ nādi distictōes ⁊ idēptitātē
 i p̄a pte dabit modus iſerēdi vñā distictōez ⁊ idēptitātē ex alia. Quā
 tū ad p̄mā pte p̄mo icipiā a distictōe rōis. ⁊ p̄ āpliori dclātōe nōndū
 q̄ distictio rōis iuestigat p̄ diuersas rlatōes rōis attributas p actū
 rectū uel colatiuū itellect^o eidē obto vel diuersis hoc mō. q̄ vel res re
 alis ppat ad rē realē uel realitas ad realitatē ⁊ hoc uel ad se ipaz ul
 ad aliā i vno ⁊ eodē obto formali. ut q̄n itellect^o ppat colorē ⁊ disgre
 gatiū i albedie uel res rōis ad rez reales. ut q̄n itellectus ppat gēus
 ad aīal ⁊ ep^o uel res rōis ad rē rōis. ut q̄n itellectus ppat gīs ad spēs
 ⁊ ep^o si p̄mo uel res realis ppat ad seipsā uel ad aliā. si ad seipsā uel
 ppat ipa ut itellecta ad seipsā nō itellectā uel ad seipsā ut itellectam.
 Si 2° uel iḡ ppat ipa res pcepta s̄b vno mō p̄cipiēdi ad seipsā vel
 ad aliā s̄b alio mō p̄cipiēdi. si p̄mo mō uel iḡ s̄b mō p̄cipiēdi grāma
 ticaliter ut significādo aliqd i recto uel i obliquo vel logicaliter puta
 i p̄creto uel i abstracto. ⁊ sic s̄z diuersas ppatōes itellectus ad res eas
 dez uel diuersas sortit distictio rōis. Distictio vō ex nā rei iuestiga
 tur p q̄mōz gnā oppositōis. p̄mo p oppositionē. s̄o p oppositinnē p̄ri

or. tertio p oppositionē pūatiuā. 7 q̄rto p oppositōez p̄dcoīoz sic qz
 ipossibile ē duo opposita siue relatiue siue pūatiē siū p̄rie siue p̄dco
 rie siūl eidez respectu eiūsdē puenire 7 differre iō 7c. Exēplū de op
 positōe relatiua. ut qz itellect⁹ agēs mouet itellectū possibile 7 intelle
 ct⁹ possibilis mouet ab itellectu agēte. p̄cludim⁹ ibidē eē diffictōez ex
 nā rei. Exēplū d oppositōe p̄dictoria. ut qz supius ē cōicabile plurib⁹
 iferi⁹ vō n̄ iō 7c. Ex^m d oppositōe pūatia vel q̄si pūatia. ut qz eē dīna
 ē cōicabilis plurib⁹ psonis p̄nitas vō icōicabilis. iō 7c. Exēplū d p̄
 ria oppositōe capiēdo large p̄rietatē. ut qz hō for⁹ liter ē ad se d̄scēdē
 tia q̄ d̄pēdet ad deū for⁹ liter ē ad aliud iō 7c. diffictio at formalis fa
 cilis ē ad iuestigādū dūmō extrēa sūt positiua. Tñ q̄truplici vt a pōt in
 uestari p̄mo p uia exclusiōis. Dia. n. q̄ sic se hnt qz vnū n̄ ē d̄ceptu
 q̄ditatio alteri⁹ illa for⁹ liter distiguūt. sō p uia diffinitōis sic q̄cunqz
 .n. hnt diffictas diffinitōes q̄z vna nō icludit i alia illa formaliter di
 stiguūt. tertio p uia d̄scriptōis sic quoz d̄scriptōes sūt diuersa illa fō
 malr distiguūt itelligēdo p d̄scriptōz māifestatōne p̄stitutā ex genē 7
 p̄pā passione. q̄rto p uia d̄m̄ratōis. sic q̄ncūqz a d̄ ē d̄ magistrāle d̄ ali
 quo 7 d̄ alio n̄ illa sūt difficta formalr. pōt tñ addi q̄nto uia reduplicō
 nis s̄z frāctū sic q̄n aliqd p̄petit alicui iq̄rū tale 7 nō alij sicut uiuē p̄
 petit hōi iq̄rū hō 7 nō lapidi illa formalite distiguūt. diffictio vō re
 alis q̄tru⁹ poterit iuestigari. p̄ p uia gnātōis sic quoz vnū gnāt⁹ alio
 n̄ gnātō illa distiguūt realiter. sō p uia corruptōis. tertio p uia origis
 q̄rto p uia separte exētie uel s̄bsistētie. Disti⁹ etiā eēntialis q̄druplici
 via iuestigat. p̄ p uia corruptōis p uia sepatōis p uia d̄pēdētie. disti
 ctio tñ se totj s̄bietie p nā actualis sepatōis poterit iuestigari isto mō
 q̄n aliq̄ actualiter s̄z eē existētie uel s̄bsistētie sepāt ad iuicē illa se totj
 s̄bietie distiguūt. s̄z diffictio septotus obiectiue sic iuestigetur q̄ in nul
 lo quiditatiue pūciūt illa sūt se totis obiectiue difficta. ex qb⁹ seqtur
 qz idēptitas istoz p oppositū eoz q̄ d̄cā. sūt d̄ disti⁹ ib⁹ poterit iuestigari
Quātū ad hāz p̄tē h⁹ ar. p̄ iuestigēus mōz iferēdi vnā idēptitatē
 ex alia. s̄cūdario vnā diffictōem ex alia q̄rū ad p̄mū pono du
 as p̄nes. q̄z p̄ma ē istā qz mīma idēptitas ē idēptitas se totis obiecti
 ue qz ab oib⁹ ifert⁹ 7 ipa nullā aliā ifert. s̄a p̄ qz maxia idēptitas ē idē
 ptitas rōis qz oēs alias ifert 7 n̄ ep⁹ poss istā ē idēptitas ex nā rei q̄
 oēs alias seqntes ifert 7 nō ep⁹. Sili tico d̄ idēptitate formali in re

b^o nō ppositis ex re ⁊ re capiēdo ppe idēptitatē formalez. ita q̄ sēper
maior idēptitas ifert miorē ī talib⁹ rebus. ī rebus at ppositis ex re ⁊
re idēptitas formalis n̄ ifert alias idēptitates. **Ad** a. n. ⁊ forma sūt ee
dē formaliter pposito cū sint d̄ sua diffinitōe s̄z phūz. vū. metha^e. ⁊
tū distinguūt^r realiter ab eodē. idēptitas at realis infert idēptitatē es
sētiālē ⁊ etiā idēptitatē subiectiuā scōz s̄z mōz d̄ dī d̄ idēptitate s̄biecti
na nō tū s̄z p̄mū. nec infert etiā idēptitatē obiectiuā nec s̄z p̄mū nec s̄z
scōm modū d̄ dī. potētie. n. aīe seu passiōes entj sūt eedez realiter iter
se ⁊ essētiāl^r ⁊ tū distinguūt^r se totj obiectiue cū in nullo q̄ditatiue pue
niāt. ⁊ si def^r q̄ pueniāt saltē ego ueniā ad p̄mo diuersa p q̄ iste potē
tie anime orūt ⁊ ista erūt distincta se totis obiectiue ⁊ n̄ realiter. **Et**
breuiter nō possū uidē qūo vna idēptitas p bonā p̄nāz possz inferre
oēs alias idēptitates l̄z aliq̄ aliq̄s inferāt ut dcm̄ ē. Quātū ad scōm
d̄ mō inferēdi vnā distinctōez ex alia pono istā p^o nē q̄ maior distin^o
infert minores tū n̄ uideo iudicio meo q̄liter vna distinctio p bonā p
sequētiā possz oēs alias distinctōes inferre l̄z aliq̄ aliq̄s inferat. **Ad**
nima tū vī eē distinctio rōis q̄ ab oib⁹ infer^r q̄ d̄claro sic. due po^e
aīe distinguūt^r se totj obiectiue eodē mō quo dcm̄ ē ⁊ tū n̄ distinguūt^r
se totj s̄biectiue scōz secūdā opiniōez supi⁹ recitatā d̄ distinctōe s̄biecti
ua. nec etiā infert distinctōem realē scōz oēs formalizātes nec essētia
lez. mā etiā ⁊ forma distinguūt^r realiter a pposito ⁊ tū n̄ formal^r vt iā
dcm̄ ē. ista mihi vidēt^r vā l̄z multi formalizātes dicāt^r oppositū. soluat
tū difficultates ibi tactas v̄z d̄ potētys aīe se totj obiectiue distinctis ⁊
tū n̄ real^r nec essētiāl^r q̄ etiā sūt eedez realiter nō tū obiectiue. etiā d̄
mā ⁊ forma q̄ sūt eedez formaliter cū pposito ⁊ tū n̄ realiter immo di
stinguūt^r realiter nec ūquā scot⁹ ordinauit illas p̄ntias siue illatōes nec
etiā aliquā rōem pueniētes iō eadem facilitate q̄ sic affirmātur ⁊ ordi
nantur ⁊ destruuntur. **Et** hec de cor. questionis.

Ad argumēta p̄ncipalia. ad p̄mū cū dī ille formalitates uel sūt alique
res zc. dico q̄ sūt aliq̄ realitates. ⁊ nō ppe alique res s̄z magis aliqd
rei. ⁊ cū infer^r g^o distinguūt^r realiter. v̄z ē accipiēdo distinctōez rea
lez large p oī distinctōe q̄ ē secluso ope intellectus nō tū distinguūt^r
realiter accipiēdo ppe distinctōez realē p illa q̄ ē iter rē ⁊ rez. **Ad** scōz
cū dī q̄ distinguūt^r ex nā rei distinguūt^r realiter. dico q̄ v̄z ē real^r. i. p

realitate s7 ex nā rei nō tñ sicut res 7 res q2 alia ē distinctio rei 7 a
lia ex nā rei vt dcm ē. Ad tertiū cū dicebat sicut se h3 res subiecti 7c.
q2 ppe nō ē hic locus a trāsmutata pportōe q2 ubi ē pportio vel locus
a trāsmutata pportōe o3 q2 sint distictē res q2 pportio ē tñ rez. 7 p
pñs tñ fūdat i illis q sūt res 7 res. cū igr res s7ri nō sit alia res a re
passiōis. s3 eadē 7 idisticta iō nō pñt fū dare pportione. nec p pñs erit
locus a trāsmutata pportōe. vel aliter dī l3 ista solutio sit bōa q2 simi
litudō argm̄ ti n̄ v3. ē. n. similitudo 7 dissimilitudo. similitudo ē ista q2
sicut res s7ri nō pōt eē sine re passiōis ita formalitas s7ri nō pōt esse
sine formalitate passiōis. dissimilitudo at pp quā claudicat ē q2 res s7
iecti trāsīt i idēptitate3 realē cū re passiōis 7 e3. formalitas at s7ri nō
trāsīt i idēptitate3 formalē cū formalitate passiōis nec e3 qre 7c. ad
qrtū cū dī q2 formalitas sbe ē vā res. dico q2 oīs talis est vā res si sit
sba i recto. vñ eo mō quo talis formalitas ē sba uel aliqd aliqd est res
mō nō oīs formalitas sbe ē vā res i recto s3 aliq in recto 7 aliq in ob
liquo qre ppe nō o3 dici illa q ē in obliquo ppe sba sed sbe 7 iō n̄ o3
q2 illa q sūt distincta p formalitates sp distinguāt sicut res 7 res sed si
cut rei 7 rei. Ad qntū dī q2 qūq3 hñt diuersas diffinitōes distinguā
tur realiter. vey ē si hēant diuersas diffinitōes qditatiuas pstitutas
ex genē 7 dīa nō o3 at si hēant solū diuersas rōes formales ab itelle
ctu ex nā rei formaliter pceptibiles. Ad sextū cū dī q2 tūc ab vno et
eodē 7c. Dico q2 ab vno 7 eodē nō pōt sūt vnitas rez 7 pluralitas re
rū respectu eiusdē. dico tñ q2 ab uno 7 eode3 pōt sūt vnitas rei 7 plu
ralitas formalitatū q nō opponūt i eodē nec repugnāt. Ad septimū
cū dī accipio formalitates s7ri 7 ppe passiōis 7c. admitto totū 7 cū p
dī vel hñs fōmalitatib3 s7ri 7 passionis est aliqd co vel nihil. dico q2
nihil ē cōe vniuoctū vniuoce dcm. hñt tñ vnā cōem fālitatē s7iectiuā
in q2 realiter pueniunt 7 differūt l3 non qditatiue 7 cū ultra dī q2 qūq3
distinguūt se totis obiectiue distinguūt se totis subiectiue 7 realiter
dico q2 argm̄ ē bonū p illos q dicūt q2 distinctio se totis obiectiue in
fert distinctionē se totis subiectiue 7 oēs alias. s3 ego non dico sic iō
dico q2 aliq se totis eē diuersa potest eē dupliciter. vno mō in realita
te obiectiua 7 sic ille formalitates s7ri 7 ppe passionis sūt pmo diuer
se nec postea sequitur q2 distinguātur realiter Alio in realitate sub

iectia. 7 sic realitas 7 formalitas sibi 7 passiois n̄ sūt p^o diuerse qz pue
 niūt i faliitate 7 ee^o sibi 7 passiois 7 i ea idēpūficāt faliiter. Ad aliā p
 batōez cū dīr q̄redo d̄ illo i q^o pueiūt uel ē ēs reale uel rōis. dico qz in
 nullo pueiūt qditatie iō i^d n̄ ē ēs reale nec ēs rōis. dico tñ qz i aliq^o cō
 ueniūt dnoiatie 7 i^d ē ēs uel res trāscēdēter. dico ēt qz pueiūt i faliitate
 sibiectia sicut dcm̄ ē. Ad. viij. cū dīr q̄cūqz distiguūt qditatie 7c. nego
 ad pbatōz qz qdital 7 res idē sūt vez ē s̄ i ad eq̄litate qz cū vnitate fī
 pōt stā pluralitas formalitatū. Ad. viij. cū dīr ab heruio nulla passio
 7c. trāseat p nūc postea cū dīr i mīori s̄ distictio ē passio enī pcedat
 totus ille pcessus usqz ad mīorē p silogismi i q̄ dīr oē ēs ē reale uel rōis
 ut p3. v. metha^o. dico qz oē enī ē reale. i. secluso ope itellect^o uel rōis. i.
 p op^o itellect^o postea cū ifert^o g^o ois distictio ē realis uel rōis. dico qz ois
 disti^o ē falis. i. secluso ope itellect^o q̄ a nob vocat^o distictio ex nā rei v^l
 rōis. i. p op^o itellect^o. tñ iter illas distictōes mediat distictio ex nā rei
 7 for^o lis. Ad. x. cū dīr q̄cūqz distiguūt nuō 7c. pcedo illaz maiorē 7 ne
 go mīorē. s. qz q̄cūqz distiguūt formalr distiguūt nuō. 7 ad pbatōnez
 qz q̄cūqz distiguūt formaliter distiguūt qditatie trāseat. s̄ q̄cūqz di
 stiguūt qditatie distiguūt specificē nego illā. 7 si adhuc pcedēt n̄ seq̄
 ret^o ultra distiguūt specificē g^o distiguūt nuō. qz scōz col acuo 7 pas
 sio distiguūt spē 7 tñ sūt vn^o mor^o nuō ut ipi dicūt q̄re 7c. Ad. xi. cum
 arguebat^o frāscus d̄ marchia illa q̄ hnt realiter 7 eēntialr diuerfa 7
 formas 7c. pcedo accipiēdo formā p^o 7 r° n̄ at accipiēdo formā. qnto^o
 7 ad mīorē cū dicit q̄cūqz distiguūt formalr distiguūt p formas. vez
 ē p formas. i. qditates 7 accipiēdo formā. qnto mō n̄ at accipiēdo for
 mā p forma accntali uel sbali iō totus pcessus seq̄ns n̄ v3 qz pcedit ex
 falso it^o. Ad. xij. cū dicebat^o nisi illa q̄ formalr distiguūtur 7c. pcedo r^o
 illorum a quibus facit differre uel distingui realiter. 7 dico breuiter
 qz eo modo quo formalitas est principiū distinctiūm eo modo facit
 differre si realiter realiter si formaliter formaliter. Ad confirmatio
 nem potest dici qz non est simile. quia in differentia rōis est aliqd
 actuale. puta ipsa relatio rationis 7 aliquid potentiale puta ipsū sub
 iectum uel fundamentum. Non autem oportet qz ita sit in omni disti
 ctione ex natura rei. Finis. Ad. ccc. lxxiij. die. xviij. Jan.

pue
liā p
p in
q' cō
tate
nego
re fi
natio
cdat
l'rois
ōli.
q' oī
rei vī
nā rei
ē a ne
tione
ūq; vi
t' n' lēq
o r' pal
t' cum
ucl'at
q'nto
s. vep
to for
dit ex
edor
cūter
o facit
mano
alig
ū sub
i' tollit
Jan.

